

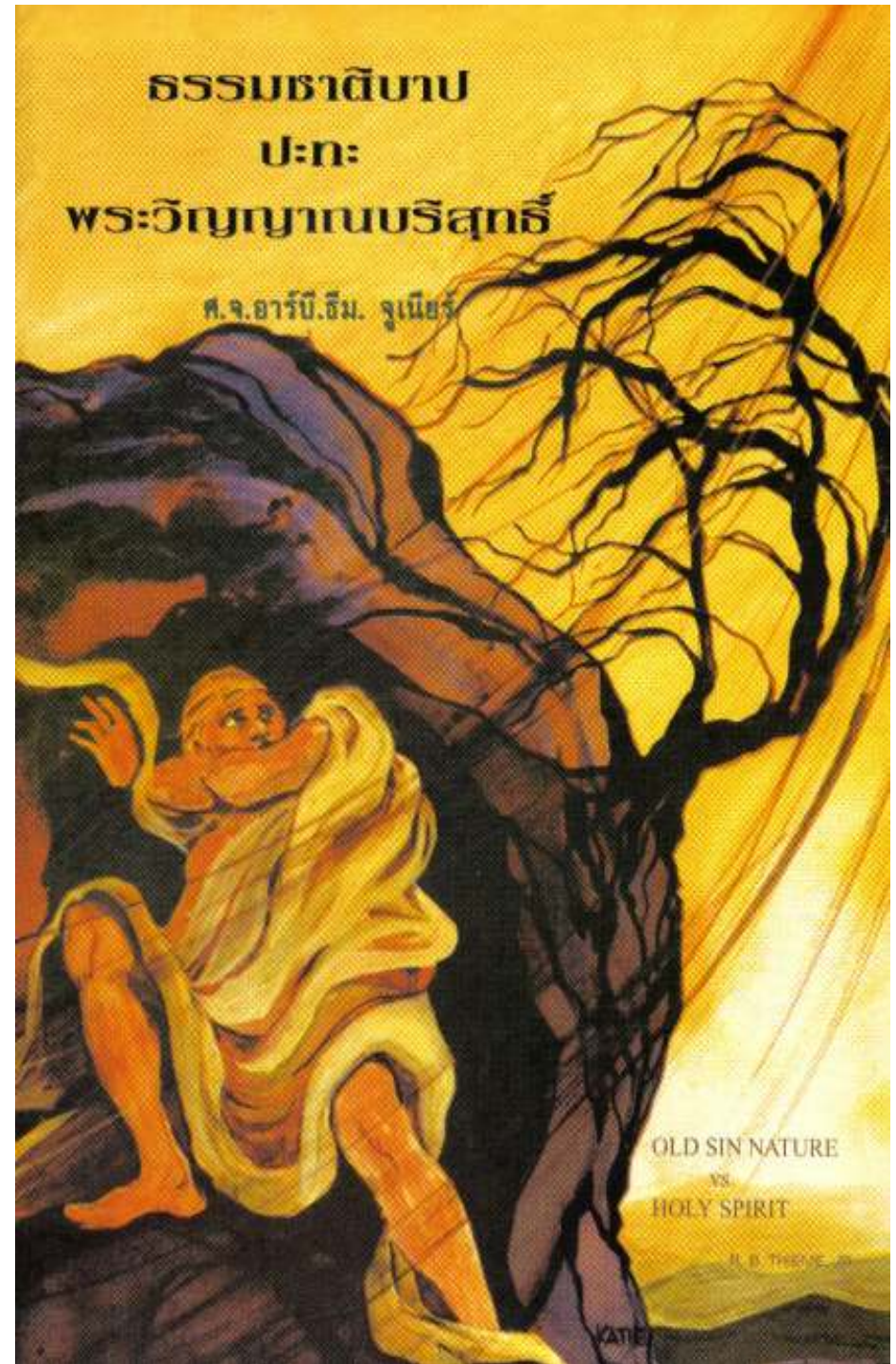
ศจ. อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์ เป็นอดีตศิษยาภิบาลของคริสตจักรเบระคา เมืองฮูสตัน, รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ภาษากรีก และภาษาฮีบรูที่มหาวิทยาลัยไอโซนา หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาต่อที่สถาบัน Dallas Theological Seminary เนื่องจากสงครามโลกครั้งที่สอง ท่านต้องหยุดการศึกษาไว้เพื่อเข้าไปรับใช้ชาติในกองทัพอากาศ โดยท้ายสุดท่านได้รับยศนาวาอากาศโท

หลังจากท่านสำเร็จการศึกษาแล้ว ในปี ค.ศ. 1950 ท่านเริ่มรับใช้พระเจ้าที่คริสตจักรเบระคา การศึกษาภาษาดั้งเดิมของพระคัมภีร์ (กรีกและฮีบรู) ศาสนศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์ต้นฉบับเป็นหลักในการรับใช้พระเจ้าของท่าน ศจ. อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์ได้สอนโดยใช้ภาษาดั้งเดิมในบริบทตามยุคสมัยของพระคัมภีร์ ซึ่งจะให้ผู้เรียนรู้จักพระเจ้าและนำพระทัยของพระองค์มากยิ่งขึ้น

ศจ. อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์ได้พัฒนาระบบใหม่ๆ ในการใช้คำศัพท์ ภาพประกอบ และประเภทหลักคำสอน ซึ่งเสริมประสิทธิภาพในการเข้าใจ และการประยุกต์ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนแก่ผู้เรียน เป้าหมายของพันธกิจ คือ ให้คริสเตียนรู้จักวิถีชีวิตที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อ เพื่อเขาจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่บริบูรณ์

ธรรมชาติบาป ปะทะ พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นการต่อสู้ภายในที่ไม่หยุดหย่อน คริสเตียนแต่ละคนได้ใช้ความคิดเสรีในการตัดสินใจของตน เป็นการที่เราได้เลือกกว่าฝ่ายไหนเป็นฝ่ายที่จะควบคุมชีวิตของตนในแต่ละช่วงเวลา ทุกคนเกิดมาในโลกนี้พร้อมด้วยธรรมชาติบาปที่แอบแฝงอยู่ในโครงสร้างของร่างกายจนถึงวันตาย เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถกระทำตามแผนการของพระเจ้าได้ อย่างไรก็ตาม เพราะพันธกิจการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสเตียนทุกคนสามารถบรรลุแผนการอันอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงมีไว้สำหรับชีวิตของตนได้

หนังสือเล่มนี้เริ่มต้นด้วยเรื่องราวอันน่าประหลาดใจของเอลียาห์ หลังจากที่เขาได้รับการช่วยชนะฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่แล้ว เขาได้วิ่งหนีด้วยความวิตกกังวลเพราะการชู้ที่ไร้สาระ เราได้เห็นว่ามีผู้ที่ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณกลายเป็นผู้เชื่อที่ไร้ประโยชน์ ผู้เผยแพร่จะนะแห่งสมัยพระคัมภีร์เดิมคนนี้เป็นตัวอย่างที่ทำให้เราเห็นถึงหลักการซึ่งผู้เชื่อแห่งยุคพระคัมภีร์ใหม่ทุกคนควรรู้จัก คือ มีความแตกต่างมากระหว่างการดำเนินชีวิตภายใต้การครอบงำของธรรมชาติบาป กับการมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่เต็มด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ซึ่งมาจากการอยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ธรรมชาติบาป
ปะทะ
พระวิญญาณบริสุทธิ์

(Old Sin Nature
vs.
Holy Spirit)

ศจ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES

HOUSTON, TEXAS

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือเทปจากพันธกิจ อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์ จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักคำสอนพระคัมภีร์ เราปรารถนาที่จะสะท้อนพระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกถึงคุณค่าในการเผยแผ่หลักคำสอนพระคัมภีร์แล้ว เขาจึงมีภาระใจในการสนับสนุนองค์กรที่รับใช้ในพันธกิจประเภทนี้

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงมาจากคำบรรยายและบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายการซื้อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือดูเว็บไซต์ที่ www.rbthieme.org

(หนังสือภาษาไทย www.maxklein.org)

© (สงวนลิขสิทธิ์) 1973, 1974, 1976, 2000 โดย ศจ.อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ฉบับแรก 1973 ฉบับที่ 4 2000

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ในทุกรูปแบบต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยรับอนุญาตจาก อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์

Translated and printed with the permission of R.B. Thieme, Jr. Bible Ministries

ฉบับนี้พิมพ์ที่เชียงใหม่ ค.ศ 2006

สารบัญ

คำนำ.....	
ธรรมชาติบาปอันเก่าแก่.....	1
วงกลมข้างบน และวงกลมข้างล่าง.....	6
แผนการพระเจ้าในสามขั้นตอน.....	9
เอลียาห์ ผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณ.....	13
เอลียาห์ ผู้ที่จีจี้ลาฝ่ายเนื้อหนัง.....	15
คุณกำลัง “พักอยู่” อย่างไรบ้าง?.....	18
การอธิบายคำว่า เฮโซวาห์.....	20
พระเจ้าเป็นเจ้าของผ่านไป.....	21
ผู้เชื่อที่ไร้ประโยชน์.....	23
การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และกฎบัญญัติโมเสส.....	23
กฎบัญญัติใหม่.....	31
“จงประกอบด้วยพระวิญญาณ”.....	34
การทรงสำแดงของกฎใหม่.....	38
การถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์.....	42
การแข่งขันอำนาจ.....	43
การกระทำบาปต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์.....	45
การเติบโตและความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ.....	46
ภาคผนวก A ทูตสวรรค์ของพระเยซูคริสต์.....	51
ภาคผนวก B พันธกิจของ พระวิญญาณบริสุทธิ์.....	52
ภาคผนวก C 40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน เวลารอด.....	55
อักษรกรรมชื่อพระคัมภีร์.....	64

ก่อนที่ท่านจะเริ่มต้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง (สารภาพ) บาปของท่านโดยส่วนตัวกับพระเจ้า

ถ้าเรากล่าวถึง [สารภาพ] บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและ
เที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้
พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

จากนี้ท่านจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ท่านจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่ไม่มีสการพระองค์ ต้อง
ไม่มีสการพระองค์ด้วย (การทรงนำจาก) พระวิญญาณและความ
จริง [จากพระคัมภีร์] (ยอห์น 4: 24)

ถ้าหากท่านไม่เคยเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและไม่เคยเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระ
ผู้ช่วยให้รอดของท่าน ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบาป เพราะท่านจำเป็นต้อง
เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโทษจากบาปที่เคยทำมา

ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะ
ไม่ได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยอห์น 3:36)

เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้น ไม่ตายและทรงพลานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทงทะลุ กระทั่งจิตและวิญญาณตลอดข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย (ฮีบรู 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจ จากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

ธรรมชาติบาปอันเก่าแก่

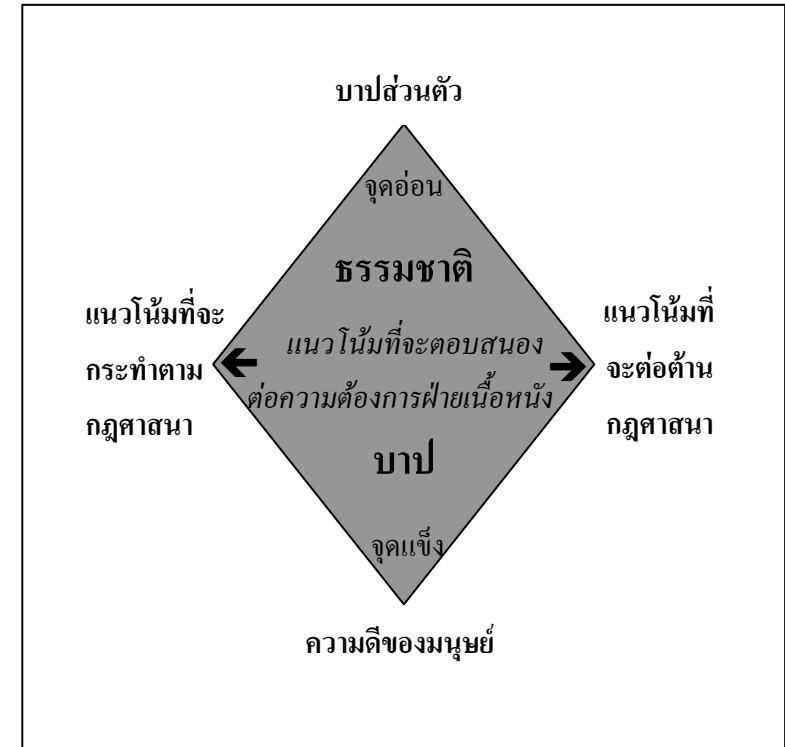
ตราบใดที่คุณมีชีวิตอยู่บนโลก ธรรมชาติบาป และ พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะดำรงอยู่ในร่างกายของคุณ และจะสู้รบกันเพื่อชิงการควบคุมจิตใจของคุณ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงควบคุมจิตใจของคุณอยู่ คุณกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ แต่ถ้าหากธรรมชาติบาปเป็นฝ่ายควบคุมจิตใจคุณ นั่นหมายความว่า คุณกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง ทุกครั้งที่คุณตัดสินใจที่จะกระทำการบาป (เป็นการที่คุณเลือกกระทำการบาป) ธรรมชาติบาปอันเก่าแก่ได้ชนะการสู้รบ คุณไม่ได้สูญเสียความรอดหรือความสัมพันธ์อันรันรันที่คุณมีกับพระเจ้า แต่คุณได้เสียสัมพันธ์ภาพ (lose fellowship) กับพระองค์อย่างชั่วคราว

ธรรมชาติบาปเป็นศูนย์กลางของการที่มนุษย์ได้กบฏต่อพระเจ้า และมักจะถูกเรียกในพระคัมภีร์ว่าเป็น “บาป” (ในกรณีต้นฉบับภาษากรีกบันทึกคำว่า บาป เป็นรูปแบบเอกพจน์ เช่น โรม 7:13) “เนื้อหนัง” (กาลาเทีย 5:16) และ “ชายแก่” (old man) (เอเฟซัส 4:22) อาดัมได้รับธรรมชาติบาปเมื่อเขากระทำบาปเป็นครั้งแรก แล้วธรรมชาติบาปนั้นถูกสืบทอดมายังมนุษย์ทุกคนผ่านอสุจิของผู้ชายในเวลาที่มีการตั้งครรรภ์ (ปฐมกาล 5:3) ยกเว้นแต่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ ธรรมชาติบาปเป็นสิ่งที่อยู่ในโครงเซลล์ภายในร่างกายของมนุษย์ทุกคน (โรม 6:6; 7:5, 18) เมื่อเวลากำเนิดฝ่ายร่างกาย (เวลาคลอด) พระเจ้าทรงประทานจิตใจแก่ร่างกาย และในเวลานั้น พระองค์ก็ได้ได้ (imputes) บาปดั้งเดิมของอาดัม (Adam's original sin) ไว้กับธรรมชาติบาป (โรม 5:12)¹ เพราะฉะนั้น ทุกคนได้บังเกิดบนโลกนี้โดยมีชีวิตทางร่างกายและจิตใจ แต่ตายฝ่ายวิญญาณ โดยมีธรรมชาติบาปครองชีวิต (โรม 6:12)

ธรรมชาติบาปประกอบด้วย จุดอ่อน จุดแข็ง (ซึ่งได้ผลิตความดีจากพลังของมนุษย์เอง อิสยาห์ 64:6; ฮีบรู 6:1) และ แนวโน้มที่จะตอบสนองต่อความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง (เอเฟซัส 2:3)² ทั้งในทางกระทำตามกฎศาสนา ซึ่งทำให้คนหลงเชื่อว่าตนชอบธรรมแล้ว (โรม 7:7) หรือไม่ก็

1. มีการอธิบายเพิ่มเติมในหนังสือ *The Integrity of God* เขียนโดย ศ.จ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์ (Houston: R.B.Thieme J.R. Bible Ministries, 1998), หน้า 44-53 (ต่อจากนี้ การอ้างถึงหนังสือจะเขียนเฉพาะชื่อผู้เขียน ชื่อหนังสือ ปีพิมพ์ และหมายเลขหน้าที่เกี่ยวข้อง)

2. ดู ศ.จ. อาร์. บี. ทิม, จูเนียร์ *The Plan of God* (1992) หน้า 9-16; ตั้ตั้งต้นใหม่ แล้วก้าวต่อไป (แปลและพิมพ์ 2002) หน้า 6-9

ธรรมชาติบาป

เป็นแนวโน้มที่จะต่อต้านกฎศาสนา แล้วมีชีวิตอยู่อย่างสำมะเลเทเมา (กาลาเทีย 5:19-21)

ธรรมชาติบาปอันเก่าแก่ได้ทดลองใจคุณ โดยมันยั่วให้คุณกระทำบาปเสมอ ธรรมชาติบาปไม่สามารถให้คุณกระทำผิดบาป มันทำได้แค่ล่อลวงให้คุณกระทำบาป แต่ความคิดเสรีในการตัดสินใจต่างหาก (volition) เป็นแหล่งแห่งบาปส่วนตัวที่คุณได้กระทำ เป็นการที่คุณเลือกที่จะจำนนต่อธรรมชาติบาปของคุณ คุณกำลังดำเนินฝ่ายเนื้อหนัง จึงไม่

สามารถปฏิบัติชีวิตคริสเตียน หรือถวายเกียรติแด่พระเจ้าได้ อย่างไรก็ตามก็ดี พระเจ้าทรงจัดเตรียมวิธีการให้เรา ซึ่งจะรับรองว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะชนะธรรมชาติบาปของคุณได้

ขอให้เราดูภาพประกอบ ด้านขวาซึ่งแสดงถึงร่างกายของผู้เชื่อในยุคคริสตจักร³ เรามีจิตใจซึ่งประกอบด้วย การสำนึกว่ามีตัวมีตน (self-consciousness) การคิด (mentality) อิสระในการตัดสินใจ (volition) และ ความสำนึกในความดี ความชั่ว (conscience) ผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ยังมีวิญญาณมนุษย์ (human spirit) ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเนรมิตสร้าง ณ เวลาที่เราได้บังเกิดใหม่ เพื่อเราจะมีชีวิตนิรันดร์⁴

ร่างกายของผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักร

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายด้วย โดยพระองค์ทรงกระทำร่างกายของผู้เชื่อเป็นพระวิหารที่พระคริสต์จะทรงสถิตอยู่ด้วยในขณะที่เรายังมีธรรมชาติบาปในโครงเซลล์ของร่างกาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง *สถิต* อยู่ในร่างกาย แต่เป็น *การประกอบ* ด้วยพระวิญญาณ

3. ยุคคริสตจักร เริ่มต้นในวันเพนเทคอสต์ ปีค.ศ. 30 และจะสิ้นสุดลงด้วยการรับขึ้นไปของคริสตจักร (1 เธสะโลนิกา 4:14-17)

4. มีการอธิบายคำว่า “บังเกิดใหม่” ใน อาร์. บี. ซิม, จูเนียร์ *The Integrity of God* หน้า 93-94, 110-114

บริสุทธิ์ (the filling of the Holy Spirit) เท่านั้นซึ่งควบคุมจิตใจของผู้เชื่อเท่าที่เรายังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ เรายังจะไม่มีวันสูญเสียการทรงสถิตโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:9) แต่ทุกครั้งที่เรากระทำบาปเราได้สูญเสียการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะเหตุนี้เราได้รับพระบัญชาที่จะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 5:18) แต่เราไม่ได้รับคำบัญชาที่จะรับการทรงสถิตด้วยพระองค์

ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง (1 โครินธ์ 6:19)

ในสมัยพระคัมภีร์เดิมพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพลับพลา ซึ่งเป็นพระวิหารของอิสราเอล อย่างไรก็ตาม ในยุคคริสตจักรพระเจ้าไม่ทรงสถิตอยู่ในสิ่งซึ่งถูกสร้างด้วยมือ แต่พระองค์ทรงสถิตอยู่ใน “พระวิหาร” ซึ่งเป็นร่างกายของผู้เชื่อในพระคริสต์ ในพระธรรมอพยพ 25:8 พลับพลา (และพระวิหารในที่หลัง) ถูกเรียกว่าเป็น “สถานบริสุทธิ์” (sanctuary) เท่ากับว่าข้อข้างบนนี้กำลังสอนเราว่า “ร่างกายของท่านเป็นสถานบริสุทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

วันหนึ่งมีคนแปลกหน้าเดินเข้ามาที่โบสถ์ของคริสตจักรเบเรคา แล้วถามผมว่า “สถานบริสุทธิ์อยู่ที่ไหน” ผมตอบเขาว่า “ที่ตรงนี้แหละ” เขาถามต่อว่า “ที่ไหนนะ” ผมก็ตอบอีกครั้งว่า “ที่ตรงนี้แหละ” แล้วชี้ที่ตัวผมเอง เขาพูดต่อว่า “คุณไม่เข้าใจ” จากนั้นผมต้องบอกเขาว่า “คุณเอง ที่ไม่เข้าใจ!”

บางครั้งมันเป็นเรื่องยากที่จะละทิ้งความคิดเก่า แต่ตามหลักคำสอนพระคัมภีร์แล้ว จะไม่มีโบสถ์ไหนที่ควรจะมีที่ที่ถูกเรียกว่า “สถานบริสุทธิ์” หรือ “สถานศักดิ์สิทธิ์” คุณเองเป็นสถานบริสุทธิ์! ไม่ว่าคุณเป็นผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ หรือฝ่ายเนื้อหนังก็ตาม ไม่ว่าคุณเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว หรือยังเป็นทารกฝ่ายวิญญาณอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่พรางไปจากร่างกายของคุณตราบใดที่คุณยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้

อย่างไรก็ตาม คุณเองเป็นผู้ที่กำหนด (โดยใช้อิสระในการตัดสินใจ) ว่าพระองค์จะทรงประกอบในจิตใจของคุณหรือไม่

วงกลมข้างบน และวงกลมข้างล่าง

ในเวลาที่คุณเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงนำผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรเข้าส่วนในพระเยซูคริสต์ เป็นหนึ่งใน 39 สิ่งซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อโดยที่ไม่มีวันจะยึดคืน⁷ 39 สิ่งเหล่านี้ได้จำกัดและรับรองตำแหน่งใหม่ที่เราได้อยู่ในพระคริสต์ ภาพประกอบ วงกลมข้างบน และวงกลมข้างล่าง แสดงให้เราเข้าใจถึงหลักการนี้ วงกลมข้างบนแสดงถึงชีวิตนิรันดร์ โดยผู้เชื่อไม่มีวันที่จะออกจากวงกลมข้างบนนี้

เมื่อเราได้รับความรอด เราได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นสิ่งเดียวที่เรารับมาซึ่งมีสถานะชั่วคราวและสามารถถูกยึดคืนได้ (เป็น revocable absolute) นี่คือนวงกลมข้างล่าง ซึ่งเป็นภาพแสดงถึงการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ การมีชีวิตฝ่ายวิญญาณไม่ได้ขึ้นอยู่กับอารมณ์

7. ภาษาอังกฤษเรียกว่า The 39 irrevocable absolutes ดู ภาคผนวก C

วงกลมข้างบน และวงกลมข้างล่าง

หรือความรู้สึกของผู้เชื่อ แต่เป็นสถานะที่เด็ดขาด เป็นสถานะที่ผู้เชื่อได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ การที่ผู้เชื่อดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณเป็นกุญแจสำคัญในการที่เขาจะเติบโตฝ่ายวิญญาณ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการทรงจัดเตรียมจากพระเจ้า เพื่อให้ผู้เชื่อจะสามารถมีสัมพันธ์ภาพกับพระองค์ในเวลาที่เขายังมีชีวิตอยู่บนโลก สามารถเข้าใจหลักคำสอนพระคัมภีร์ และสามารถปฏิบัติชีวิตฝ่ายวิญญาณ (ยอห์น 14:26; 16:13; กาลาเทีย 5:16) อย่งไรก็ตาม ทันทที่ผู้เชื่อกระทำบาป เขาได้สูญเสียการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไป กระทำ

ตนเองให้อยู่ข้างนอกวงกลมข้างล่าง แล้วเข้าสู่สถานะฝ่ายเนื้อหนัง (carnality) ผู้เชื่อที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังไม่ได้รับฤทธิ์เดชจากพระเจ้าในการดำเนินชีวิตคริสเตียนแต่อย่างใด ทางเดียวที่เขาจะกลับเข้าสู่วงกลมข้างล่างอีกครั้ง เพื่อว่าเขาจะมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าและสามารถปฏิบัติชีวิตฝ่ายวิญญาณ คือผ่านวิธีการ *ตั้งต้นใหม่* (Rebound)⁸

ถ้าเราสารภาพบาปของเรา [บาปที่เราได้สำนึก] พระองค์ [พระบิดา] ทรงสัจย์ซื่อและเที่ยงธรรม [ซึ่งอำนวยความสะดวก] จะทรงโปรดยกบาปของเรา [ที่เราได้สำนึก] และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น [รวมถึงบาปที่เราไม่ได้สำนึก] (1 ยอห์น 1:9)

เมื่อเราได้ตั้งต้นใหม่โดยการกล่าวถึงบาปของเราต่อพระบิดาอย่างเป็นทางการส่วนตัว พระองค์ทรงชำระจิตใจของเราให้บริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสามารถเข้ามาควบคุมจิตใจของเราได้อีกครั้ง และฤทธิ์เดชของพระองค์ซึ่งทำงานในชีวิตของเราอย่างที่ตามองไม่เห็น ทรงกระทำให้เราสามารถสะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ในจิตใจตามประเภทหลักคำสอนต่างๆ เราจึงสามารถเติบโตเป็นผู้เชื่อที่สมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ และเราสามารถเกิดผลแห่งพระวิญญาณได้ (กาลาเทีย 5:22-23)

⁸ R.B.Thieme Jr., *ตั้งต้นใหม่ แล้วก้าวต่อไป* (แปลและพิมพ์ปี ค.ศ. 2002)

แผนการพระเจ้าในสามขั้นตอน

พระเจ้าพระบิดาทรงเป็นผู้สถาปนาแผนการพระคุณสำหรับมนุษยชาติ เป็นแผนการที่แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน:

ขั้นตอนที่หนึ่ง คือความรอด ซึ่งเราได้รับเพราะการที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตายฝ่ายวิญญาณแทนเรา การทรงจัดเตรียมความรอดนั้นเริ่มต้นโดยพระองค์ทรงประสูติโดยหญิงพรหมจารี และจบท้ายด้วยการทรงสิ้นพระชนม์ การทรงเป็นขึ้นจากความตาย การทรงเสด็จขึ้นสวรรค์ และการที่พระองค์ทรงประทับอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา (ฮีบรู 1:3) เนื่องจากความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงได้รับอนุญาตที่จะเข้าสวรรค์ ผู้ที่เชื่อในพระองค์จึงได้รับอนุญาตเข้าสวรรค์เช่นเดียวกัน โดย “เราเป็นที่ชอบพระทัย ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์” (เอเฟซัส 1:6) เราได้เข้าขั้นตอนแรกในแผนการของพระบิดา ณ เวลารอด โดยเชื่ออย่างเดียว ในพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียว

จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และเจ้าจะรอด (กิจการ 16:31ข)

เมื่อมีผู้ใดก็ตามเชื่อในพระกิตติคุณ ว่าความรอดเป็นของขวัญที่พระเจ้าทรงประทานโดยพระคริสต์ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนโดยรับการพิพากษาลงโทษแทนเราเพราะบาปที่เราได้กระทำ ผู้นั้นก็ได้รับรอดจากบึงไฟนรกเป็นชั่วนิรันดร์⁹

⁹ R.B.Thieme Jr., *The Barrier* (1993); *ชีวิตกับความตาย พระกิตติคุณแห่งพระเยซูคริสต์* (แปลและพิมพ์ปี 2002); *The Slave Market of Sin* (1994)

เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (โรม 6:23)

มนุษย์ได้รับความรอดด้วยวิธีเดียวกันตลอดทั้งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่ก่อนที่พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิดบนโลก พระเจ้าทรงนำเสนอพระกิตติคุณที่ประกาศความรอดนั้นด้วยวิธีที่แตกต่างกัน เช่น ผ่านหลายยุคสมัยแห่งพระคัมภีร์เดิม (Old Testament Dispensations)¹⁰ มีการทรงปรากฏโดยตรงจากบุคคลที่สองแห่งตรีเอกานุภาพ (คือพระบุตร) และทูตสวรรค์ ผ่านการสอนโดยผู้เผยพระวจนะและปุโรหิต ผ่านความฝัน การเห็นนิมิต และพิธีกรรมต่างๆ พวกเขาได้รับความรอดโดยเชื่อในพระเมสสิยาห์ที่ผู้เผยพระวจนะได้ทำนายไว้ คือ องค์พระเยซูคริสต์เจ้า

ด้วยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า ‘อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า [เกี่ยวกับพระสัญญาถึงพระเมสสิยาห์] และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน[หมายถึงความรอด]’ (โรม 4:3)

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงดำเนินอยู่บนโลกเป็นครั้งแรก (The First Advent) นั้นเป็นยุคสมัยที่พระเยซูคริสต์ทรงสภาพเป็นพระเจ้าทรง

10. พระเจ้าทรงแบ่งแยกประวัติศาสตร์ให้เป็นยุคสมัยที่ต่างกัน โดยผู้เชื่อได้รับรูปแบบชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ต่างกันไป เพราะฉะนั้น การศึกษาพระคัมภีร์จึงต้องรวมแนวคิดนี้ เพื่อผู้เชื่อจะทราบถึงทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่เขามีสำหรับยุคสมัยที่เขาอยู่ ดู R.B. Thieme Jr., *The Divine Outline of History*, หน้า 3-4, 17-20, 64-67, 80-141

สมบูรณ์แบบ และมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ (the Age of the Hypostatic Union) พระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่ถูกทำนายไว้¹¹

เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา (ยอห์น 14:6)

วันนี้ ในยุคคริสตจักร เราได้อ่านพระกิตติคุณแห่งพระเยซูคริสต์จากพระคำของพระเจ้าที่ได้รับการบันทึกไว้อย่างครบสมบูรณ์แล้วและไม่มีวันสูญสิ้น

ขั้นตอนที่สอง ของแผนการพระคุณของพระเจ้า คือ ช่วงระหว่างการที่ผู้เชื่อได้บังเกิดใหม่ตลอดจนถึงวันที่เขาจากโลกนี้ไป ผู้เชื่อในทุกยุคสมัยของประวัติศาสตร์มีวิถีชีวิตที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับเขาหลังจากได้รับความรอดแล้ว มีแต่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรเท่านั้นซึ่งได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นการทรงจัดเตรียมจากพระเจ้า เฉพาะผู้เชื่อทุกคนในยุคนี้ (เอเฟซัส 1:3; 2 เปโตร 1:3) ผู้เชื่อในสมัยพระคัมภีร์เดิมไม่เคยรับการทรงสถิต หรือได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณ

11. Hypostatic Union เป็นการอธิบายถึงพระลักษณะของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสภาพพระเจ้าและมนุษย์ในกายเดียวกัน โดยทั้งสองสภาพนี้อยู่ด้วยกันอย่างแยกไม่ได้ และไม่มีการสูญเสียหรือการปะปนทั้งสองสภาพนั้น ไม่มีการสูญเสียหรือการแลกเปลี่ยนของคุณสมบัติหรือพระลักษณะใดๆ ทั้งสิ้น ทรงสถานะอย่างส่วนตัวและชั่ววันรันดร์ พระเยซูคริสต์จึงเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ และมนุษย์ที่ยังแท้ในกายเดียวกัน

บริสุทธิ์ มีแต่ผู้เชื่อบางคนที่ได้รับการสวมทับ (endowment) หรือรับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (empowerment of the Spirit) เพียงชั่วคราวเพื่อทำพันธกิจพิเศษ และยังเป็นสถานะที่จะถูกยึดคืนโดยพระเจ้าหากผู้เชื่อคนนั้นดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังต่อเนื่อง การอธิษฐานที่กษัตริย์ดาวิดทูลต่อพระเจ้าว่า “ขออย่าทรงนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์” (สดุดี 51:11ข) “ไม่ถูกต้องสำหรับผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักร เพราะเมื่อผู้เชื่อแห่งสมัยพระคัมภีร์เดิมซึ่งได้รับการสวมทับโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่นอกน้ำพระทัยของพระเจ้า และกบฏต่อพระองค์ พระเจ้าจะเรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกลับคืน เป็นส่วนหนึ่งของการติสอนจากพระเจ้า (divine discipline) ชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อในสมัยพระคัมภีร์เดิมถูกประยุกต์นำมาใช้ต่อประสบการณ์ผ่านการใช้ชีวิตดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ (The Faith-Rest Drill) และไม่ใช่โดยการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 4:17-21; ยากอบ 5:17-18)¹² อย่างไรก็ตาม หลักการเกี่ยวกับการตั้งต้นใหม่โดยการสารภาพบาป และการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าอย่างเป็นทางการสำหรับผู้เชื่อในทุกยุคทุกสมัย (สดุดี 32:5; 51:3)

ขั้นตอนที่สาม คือแผนการพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อชั่วนิรันดร์ ซึ่งขั้นตอนนี้เริ่มต้น ณ เวลาที่ผู้เชื่อเสียชีวิตฝ่ายร่างกาย หรือถูกรับขึ้นไป (the Rapture) ผู้เชื่อทุกคนจะได้รับกายนิรันดร์ และจะอยู่ต่อหน้าพระพักตร์

12. วิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ คือ การที่ผู้เชื่อได้ประยุกต์พระสัญญาของพระเจ้า พร้อมด้วยความเชื่อ ต่อประสบการณ์กอดคนของเขา ซึ่งนำไปถึงความสงบสันติภายในจิตใจ ดู R.B.Thieme Jr., *การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ* (แปลและพิมพ์ปี 2003)

ของพระเจ้าเป็นเจ้าตลอดไป ผู้เชื่อซึ่งได้เติบโตถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณในขณะที่เขายังอยู่บนโลกก็จะได้รับบำเหน็จบนสวรรค์ด้วย

เอลียาห์ ผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ในพระธรรมพงศกษัตริย์บทที่ 19 เอลียาห์ผู้ซึ่งได้รับการสวมทับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 พงศกษัตริย์ 2:9) ก็ได้รับบทเรียนอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ ในฐานะเป็นผู้รับใช้พระเจ้า เขาได้มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูประเทศอิสราเอล ให้ชาวอิชทาร์หนีเสียจากการเพิกเฉยต่อแผนการของพระเจ้า แล้วกลับไปหาพระเมสสิยาห์ ใน 1 พงศกษัตริย์บทที่ 18 เราได้อ่านว่าเอลียาห์ปฏิบัติหน้าที่ในการเรียกฤทธิ์เดชจากพระเจ้าบนภูเขาการเมด หลังจากชัยชนะฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่นี้ ซาดานได้วางแผนได้กลับ โดยใช้กษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอล และ เยเซเบล ซึ่งเป็นพระมเหสีของอาหับและเป็นผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า

เยเซเบลเป็นผู้นำลัทธิพระบาอัล และให้เงินสนับสนุนผู้พยากรณ์ของพระบาอัลทั้ง 450 คนจากเงินสาธารณะ หลังจากผู้พยากรณ์เหล่านี้ได้พลาดที่จะเรียกพระบาอัลให้ทำหมายสำคัญบนภูเขาการเมด เอลียาห์สั่งให้พวกพระนั้นทุกคนถูกประหารชีวิตด้วยดาบ (1 พงศกษัตริย์ 18:40) อาหับเป็นประจักษ์พยานต่อทุกอย่างที่เกิดขึ้น จึงรีบกลับไปบอกเยเซเบล

อาหับได้บอกเยเซเบลตามการตั้งสิ้นซึ่งเอลียาห์ได้กระทำ และเรื่องที่ท่านได้ฆ่าผู้พยากรณ์ทั้งหมดเสียด้วยดาบ

(1 พงศกษัตริย์ 19:1)

เยเซเบลจึงวางแผนจัดการกับเอลิยาห์ ซึ่งตอนนี้เป็นวีรบุรุษฝ่ายวิญญาณแห่งอิสราเอล แต่เยเซเบลฉลาดเกินที่จะฆ่าเอลิยาห์ ซึ่งจะทำให้เอลิยาห์รับการยกย่องมากยิ่งขึ้นและอาจผลักดันการฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณในอิสราเอล ดังนั้น เธอได้คิดแผนการที่ลึกแหลมกว่า

แล้วเยเซเบลก็รับสั่งให้ผู้สื่อสารไปหาเอลิยาห์ว่า “ถ้ารุ่งนี้เวลานี้ เรามิได้กระทำชีวิตของเจ้าให้เหมือนอย่างชีวิตของคนเหล่านั้น [ผู้พยากรณ์ของพระบาอัล] แล้ว ก็ให้พระทั้งหลายลงโทษเรา และให้หนักยิ่งกว่า” (1 พงศกัมภีร์ 19:2)

เอลิยาห์เพิ่งวิ่งจากภูเขาคาร์เมลมายังเมืองอิสราเอล เมื่อได้รับข่าวสารจากเยเซเบล จนกระทั่งบัดนี้ เอลิยาห์ยังได้รักษาสถานะฝ่ายวิญญาณไว้ มีสัมพันธภาพกับพระเจ้าและปกป้องไว้กับพระผู้เป็นเจ้าของอย่างสม่ำเสมอ แต่พอฟังข่าวนั้นแล้วเขาก็กลายเป็นคนที่ถูกควบคุมด้วยอารมณ์ และหมกมุ่นกับตนเอง (self-centered) เขากลับและหวาดหวั่นเพราะการขู่ของเยเซเบล

หากเอลิยาห์ได้พิจารณาดีๆ เขาคงสรุปได้ว่า ถ้าเยเซเบลจะตั้งใจฆ่าเขาจริง เธอคงตั้งมือสังหารมาฆ่าด้วยดาบ ไม่ใช่ผู้สื่อข่าวด้วยจดหมาย โดยที่เอลิยาห์อยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าและไม่สามารถที่จะประยุกต์วิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อนำมาใช้ต่อสถานการณ์ของเขา เขาได้วิ่งหนีจากการฟื้นฟูที่กำลังจะเกิดขึ้นในอิสราเอล ตามประสงค์อันชั่วร้ายของเยเซเบล

เอลิยาห์ ผู้ที่ขี้ลาดฝ่ายเนื้อหนัง

เมื่อท่านทราบแล้วก็ลุกขึ้นหนีไปเอาชีวิตรอด และมาถึงเบเออร์เซบาเขตประเทศยูดาห์ และละคนใช้ของท่านไว้ที่นั่น
(1 พงศกัมภีร์ 19:3)

ระยะทางระหว่างราชวังที่เมืองอิสราเอล และเบเออร์เซบามากกว่าร้อยหกสิบกิโลเมตร เนื่องจากเบเออร์เซบาอยู่ในเขตประเทศยูดาห์ อาหับและเยเซเบลจึงไม่สามารถจับตัวเอลิยาห์ได้ สัญชาติญาณในการเอาชีวิตรอดเป็นสิ่งที่แฝงลึกอยู่ในมนุษย์ทุกคน เอลิยาห์ได้รักชีวิตของตนเองมาก ในขณะนี้จึงกลายเป็นแชมป์นักวิ่งระยะไกลที่บีบบังคับตนเองให้วิ่งเกินกำลัง เขาได้วิ่งเต็มวันจนมั่นใจว่าเขาพ้นศัตรูแล้ว แล้วก็หยุดพักและไคร่ครวญถึงสถานการณ์ของเขา

แต่ตัวท่านเองก็เข้าถ้ำทรกัณดาร ไปเป็นระยะทางวันหนึ่งมานั่งอยู่ที่ใต้ต้นจุนิปเปอร์ และท่านทูลขอให้ตัวท่านตายเสียทีว่า “พอแล้วพระองค์เจ้าข้า โอ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้ขอเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ก็ไม่ดีไปกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์” (1 พงศกัมภีร์ 19:4)

เอลิยาห์ควรเข้าใจว่าตราบใดที่เขายังมีชีวิตอยู่ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ายังมีพระประสงค์สำหรับชีวิตของเขา แต่ผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณแห่งภูเขาคาร์เมลกลายเป็นคนที่ขี้ลาดที่กำลังเซื่องซึมและสงสารตัวเองอยู่ใต้ต้นจุนิปเปอร์ เราคงไม่ต้องประหลาดใจหากได้ยินเขาพูดเพิ่มพ้ำว่า “ฉันตายดีกว่า” คนที่

มักเคยพูดคำนี้คงไม่ได้พูดจริงจัง แต่เป็นแค่การแสดงออกถึงความสงสารตัวเอง นี่คือผลภายหลังจากการปักใจไว้กับผู้คนหรือสถานการณ์ ไม่ช้าไม่นานเราก็จะปักใจไว้กับตัวเอง

เอลียาห์เป็นผู้เชื่อ และไม่สามารถทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งจะกระทำให้เขาเสียความรอดของเขาไปได้ แต่การที่ตัดสินใจกระทำบาปต่อพระเจ้า โดยยอมให้ความกลัวควบคุมชีวิต เขาได้เสียสัมพันธภาพกับพระองค์ไปแล้ว¹³ เขากำลังมองแต่ตัวเอง และได้ติดกับดักแห่งการสงสารตัวเอง เขาเชื่อว่าเขาได้พลาดในทุกทางที่จะพลาดได้ นี่เป็นการผิดพลาดทางด้านอารมณ์ที่เลวร้ายมาก แต่ไม่ช้าก็เร็วความรู้สึกเช่นนี้มักจะเกิดขึ้นกับทุกคน เราสามารถเข้าใจ และคงจะเห็นอกเห็นใจกับเอลียาห์ได้เพราะเราทุกคนเคยอยู่ในสถานการณ์ซึ่งดูเหมือนว่าจะไม่มีทางออก คือว่าทุกสิ่งได้พังสลายเสียแล้ว และรู้สึกที่ไม่มีใครรักเรา!

เอลียาห์ได้ลืมนึกถึงหลักการพระคุณ เขาได้ร้องคร่ำครวญว่า “ข้าพระองค์ก็ไม่ดีไปกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์” ไม่เคยมีใครสั่งเขาว่า จะต้องดีกว่าบรรพบุรุษของเขา พระเจ้าทรงใช้เอลียาห์ทำพันธกิจพิเศษ เพราะพระคุณของพระองค์ ไม่ใช่เพราะเอลียาห์เป็นคนพิเศษ แต่ถ้าคุณอยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าและถูกควบคุมด้วยธรรมชาตินาปะ คุณจะต้องกลายเป็นคนที่สงสารตัวเอง หมกมุ่นกับอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง และจะมองชีวิตจากมุมมองที่คิดไป ในที่สุด

13. R.B.Thieme Jr., *เสรีภาพผ่านชัยสมรภูมิ* (แปล 2006)

และท่านก็นอนหลับอยู่ใต้ต้นจุนิเปอร์ คูเถิด มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาถูกต้องท่าน และพูดกับท่านว่า “ลุกขึ้น รับประทานซี” (1 พงศกัณฑ์ 19:5)

เอลียาห์ได้ทำผิดพลาด แต่ไม่ว่าเขาพลาดหรือจะประสบความสำเร็จก็ตาม แต่พระคุณของพระเจ้าไม่มีวันพลาด เอลียาห์ไม่ได้ทำสิ่งใดที่ทำให้เขาสมควรได้รับอาหารหรือพระพรอื่นใด แต่เพราะพระคุณของพระเจ้าเขาถึงได้รับ

และท่านก็มองคู คูเถิด ตรงที่ศีรษะของท่านมีขนมปังที่ปังบนก้อนหินร้อนและมีไหน้ำลูกหนึ่ง ท่านก็รับประทานและดื่ม และนอนลงอีก และทูตสวรรค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของก็มาอีกเป็นครั้งที่สอง ถูกต้องท่านแล้วว่า “ลุกขึ้นรับประทานซี เพราะว่าทางเดินนั้นเกินกำลังของท่าน” (1 พงศกัณฑ์ 19:6-7)

เราเห็นแล้วว่าทูตสวรรค์จากข้อที่ 5 คือพระเยซูคริสต์ ผู้เป็น “ทูตสวรรค์ของพระเยซูฮิวาห์”¹⁴ องค์พระเยซูคริสต์เจ้าทรงมาหาเราในยามทุกข์และยามมีการทดสอบเสมอ ถึงแม้ว่าเราไม่สมควรที่จะรับการช่วยเหลือ แต่พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างเรา พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุน

14. คูภาคผนวก A

กำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาแห่งความชอบธรรมของเรา” (อิสยาห์ 41:10)

และท่านก็ลุกขึ้นรับประทานและดื่ม และเดินไปด้วยกำลังของอาหารนั้นสี่สิบวันสี่สิบคืนถึงโฮเรบภูเขาของพระเจ้า
(1 พงศกษัตริย์ 19:8)

นี่เป็นอาหารที่ยอดเยี่ยม! การทรงจัดเตรียมจากพระเจ้าเป็นการทรงจัดเตรียมที่ดีที่สุดเสมอ และมากยิ่งขึ้น การทรงจัดเตรียมนั้นสมบูรณ์แบบทุกประการด้วย! ดูเหมือนว่าอาหารมือนี้ได้บรรจุวิตามินและแร่ธาตุที่จำเป็นในการบำรุงร่างกายของเอลียาห์เป็นเวลา 40 วัน ในการที่เขาจะเดินทางไปยังภูเขาโฮเรบ ซึ่งอยู่ที่แหลมซีนาย

คุณกำลัง “พักอยู่” อย่างไรบ้าง?

ที่นั่นท่านมาถึงถ้ำแห่งหนึ่งก็เข้าพักอยู่ และดูเถิด พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่าน และพระองค์ตรัสกับท่านว่า “เอลียาห์ เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี่” (1 พงศกษัตริย์ 19:9)

ภาษาฮีบรูเป็นภาษาที่มีชีวิต และทำให้ผู้ฟังผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเพราะมีคำเหมือนหลากหลาย คำว่า “พักอยู่” สามารถอธิบายด้วยหลายคำ โดยแต่ละคำมีความหมายอย่างเจาะจงดังนี้คือ

1. 77 (เกอร์) “พักอาศัยอยู่เป็นแขกรับเชิญ” คำนี้มีความหมายว่าแขกได้มาอยู่เป็นเวลานาน และอยู่ตามเวลาที่ตกลงกันไว้เท่านั้น นี่คือแขกที่ดี!

2. 777 (เดอร์) “พักอาศัยอยู่อย่างไม่สงบใจ” ดังสัตว์ที่ถูกขังไว้ในกรง
3. 777 (ชากัน) “อาศัยอยู่ในเดินท์”
4. 777 (ยาซับ) “อยู่อย่างสงบสุข ได้รับพระพร และมีชีวิตจำเริญ” คู่สมรสทุกคู่ควรอาศัยอยู่อย่างนี้
5. 777 (ลุน) “ไปยังที่หนึ่ง โดยคาดหมายว่าจะอยู่ไม่นาน สุดท้ายก็ได้อยู่นาน” ลุน คือคำที่ถูกนำมาใช้ในข้อข้างบนนี้

เอลียาห์ได้เข้าถ้ำเพื่อพักอยู่แค่คืนเดียว แต่ถึงแม้ว่าในนั้นมีคันทวน และเปือกขี้ เขาได้อยู่อีกยาวนาน โดยยังรู้สึกสงสารตัวเอง เขาได้ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำนั้นและหม่นหมองใจ การกลัวตายทำให้เอลียาห์สูญเสียความสามารถในการดำเนินชีวิต นี่คือผู้เชื่อที่เคยเป็นผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญานตอนนี้เป็นผู้เชื่อที่น่าสงเวาจริงๆ !

อีกครั้งหนึ่งเราเห็นว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ปรากฏต่อหน้าเอลียาห์เพื่อทรงสั่งสอนบทเรียนฝ่ายวิญญาน เป็นบทเรียนซึ่งเราทุกคนจะต้องเรียนรู้ “เอลียาห์ เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี่” ขอคุณสังเกตว่า ในคำตอบของเอลียาห์เขาได้เล็งถึงตนเองทั้งสิ้นครั้งที่เดียว

ท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ ร้อนรนเพื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยชายังนัก เพราะประชาชนอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ฟังแทนบูชาของพระองค์ลงเสีย และประหารผู้พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วยดาบ และ ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และเขาทั้งหลายแสวงชีวิตของ ข้าพระองค์ เพื่อจะเอาไปเสีย” (1 พงศกษัตริย์ 19:10)

เนื่องจากพระเจ้าทรงสัตย์พัญญุ พระองค์จึงทรงทราบตั้งแต่อดีตกาลว่าเอลียาห์เป็นคนที่ จะ “ร้อนรนเพื่อพระเจ้า” พระองค์ยังทรงทราบว่าบุตรแห่งอิสราเอลกำลังกบฏต่อพระองค์ เอลียาห์ควรจำได้ว่าพระองค์ทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเขา และควรได้เข้าสู่การฟานักภายในจิตใจ โดยประยุกต์พระสัญญาของพระเจ้านำมาใช้ด้วยความเชื่อ (utilize the faith-rest drill) แต่เขาได้แต่หมกมุ่นกับความรู้สึกของตัวเอง!

พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อเราด้วยพระคุณเสมอ พระองค์ไม่ต้องการได้ ผู้รับใช้ที่ได้รับการฝึกฝนอย่างดีออก เอลียาห์ได้รับการอบรมและฝึกฝนผ่านเหตุการณ์ที่ล้าธารเคริท และในบ้านของหญิงม่ายที่ศาราเฟิท (1 พงศ์กษัตริย์ 17) และเขาได้แสดงความกล้าหาญที่ยิ่งใหญ่บนภูเขาคารเมล ที่ได้ยืนหยัดกับพระประสงค์ของพระเจ้า (1 พงศ์กษัตริย์ 18) แต่ตอนนี้เขาอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า เขากำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง และกำลังล้มเหลว พระเจ้าจึงต้องสอนเอลียาห์ถึงความสำคัญของการตั้งต้นใหม่และการเข้าสู่สถานะฝ่ายวิญญาณ ผ่านบทเรียนอันแปลกประหลาดที่เขาจะลืมไม่ลง

การอธิบายคำว่า *เยโฮวาห์*

พระคัมภีร์ฉบับแปล *New American Standard Bible* ใช้คำว่า “LORD” (“พระเจ้า”) ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 19:10 ซึ่งเป็นวิธีที่นักแปลเลือกใช้ในการสื่อคำศักดิ์สิทธิ์ว่า *יהוה* (*เยโฮวาห์* หรือ *ยา-เวย์*)¹⁵ คำนี้ ซึ่ง

15. สมัยก่อน ภาษาฮีบรูไม่มีอักษรสระ ถึงแม้ว่าคนพูดจะออกเสียงของอักษรสระ แต่ภาษาเขียนใช้แต่พยัญชนะซึ่งจะอ่านจากข้างขวาไปซ้าย ในที่หลังอักษร

มาจากรากศัพท์คำกริยาว่า *יהא* (ฮา-ยา) “เป็นอยู่” ได้เล็งถึงความอยู่สูงสุดของพระเจ้า (absolute existence) เป็นแนวคิดที่มาจากพระธรรมอพยพ 3:14 ซึ่งในข้อนี้มีคำ ฮา-ยา ปรากฏสองครั้งด้วยกัน แล้วถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า “I am who I am” (ภาษาไทย “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”) เป็นนามเรียกที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่โมเสส

ทั้งสามบุคคลแห่งตรีเอกานุภาพในสถานภาพทรงร่วมกัน ถูกเรียกด้วยคำฮีบรูว่า *יהוה* (*เยโฮวาห์*) ซึ่งแปลว่า “พระเจ้า” การออกเสียง “อิม” ในคำว่า *เยโฮวาห์* เป็นส่วนลงข้างท้ายของคำพหูพจน์ (plural suffix) ซึ่งให้เราเข้าใจว่าทุกบุคคลในตรีเอกานุภาพ ได้แก่พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงมีพระลักษณะเดียวกัน¹⁶ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการอ้างถึงบุคคลเดียวแห่งตรีเอกานุภาพ พระคำใช้คำว่า *เยโฮวาห์*

พระเจ้าทรงผ่านไป

และพระองค์ตรัสว่า “จงออกไปเถิด ไปยืนอยู่บนภูเขาต่อพระพักตร์พระเจ้า และดูเถิด พระเจ้าทรงผ่านไป และลม

สระถูกประดิษฐ์ขึ้น ถ้าตัดอักษรสระออกจากคำว่า *เยโฮวาห์* จะเหลือเพียง ยฮวห ซึ่งตรงกับ 4 ตัว *יהוה* นักศาสนศาสตร์เรียกคำนี้ว่า Tetragrammaton ซึ่งมีความหมายว่า “4 ตัวอักษร”

16. เราสามารถสรุปพระลักษณะของพระเจ้าดังนี้คือ ความอยู่สูงสุด ความชอบธรรม ความยุติธรรม ความรัก ความเป็นอยู่ตลอดกาล ความสัตย์พัญญุ ฤทธานุภาพ การไม่ทรงเปลี่ยนแปลง และความจริง ดู R.B. Thieme Jr., *The Trinity* (1993) และ *The Integrity of God* ภาคผนวก A

ใหญ่อันแรงกล้าได้พัดพังกูเขา และทำให้หินแตกเป็นก้อนๆต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระผู้เป็นเจ้ามิได้สถิตในลมนั้น ภายหลังลมก็แผ่นดินไหว แต่พระผู้เป็นเจ้าหาทรงสถิตในแผ่นดินไวนั้นไม่ (1 พงศ์กษัตริย์ 19:11)

เอลียาห์ยืนอยู่ที่ปากถ้ำ แล้วกำลังคลุมแรงกล้าพัดพังกูเขาและทำหินแตกเป็นก้อนๆ ทั้งลมและแผ่นดินไหวเป็นสิ่งเล็งถึงพลังของมนุษย์ แต่ข้อสังเกตดูว่า “พระผู้เป็นเจ้ามิได้สถิตในลมนั้น” และ “พระผู้เป็นเจ้าหาทรงสถิตในแผ่นดินไวนั้นไม่” พระเจ้าไม่ทรงสำแดงพระองค์ผ่านพลังแห่งเนื้อหาของมนุษย์ ฤทธิ์เดชของพระองค์ทรงสูงสุดและไม่จำกัด

ภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟ แต่พระผู้เป็นเจ้าหาทรงสถิตในไฟนั้นไม่ ภายหลังไฟก็มีเสียงเบาๆ [เสียงความเงียบ]
(1 พงศ์กษัตริย์ 19:12)

ไฟก็เป็นการเล็งถึงพลังของมนุษย์อันน่ากลัว แต่ว่า พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงสถิตอยู่ในไฟนั้น การแปลว่า “ภายหลังไฟก็มีเสียงเบาๆ” เป็นการแปลที่เบามาก ในภาษาฮีบรูคำนี้ได้แปลว่า “มีเสียงความเงียบ” นี่คือเสียงซึ่งไม่มีใครสามารถได้ยิน อย่างไรก็ตาม เป็นฤทธิ์อำนาจที่สูงที่สุดในจักรวาล นี่คือภาพหนึ่งซึ่งอธิบายถึงพระลักษณะของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในพระธรรมเศคาริยาห์ 4:6 เราได้อ่านข้อหนึ่งซึ่งเราสามารถนำมาสรุปบทเรียนของเอลียาห์ “มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธาานุภาพ แต่ด้วยวิญญาณของเรา พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ”

ผู้เชื่อที่ไร้ประโยชน์

ตราบใดที่เอลียาห์ยังอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า พระองค์ไม่สามารถใช้เขาได้ เหตุฉะนั้นพระองค์จึงต้องทรงกระทำให้เอลียาห์สำนึกถึงความสำคัญของฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ “พระสุระเสียงแห่งความเงียบ” เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงควบคุมจิตใจของผู้เชื่อผู้ใด ซึ่งมีหลักคำสอนพระกัมภีร์ พระองค์สามารถใช้ผู้เชื่อคนนั้นได้ อย่างไรก็ตาม ถึงจะเป็นผู้เชื่อที่มีความสามารถ มีเสน่ห์ มีบุคลิก นิสัย และโหวหารดี ยอดเยี่ยม แต่หากพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ควบคุมจิตใจของเขา สิ่งเหล่านั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย หากคุณจะรับใช้พระเจ้า คุณต้องอยู่ในตำแหน่งซึ่งคุณสามารถใช้ฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้!

ผมมีปากกาทองที่งดงามซึ่งผมทะนุถนอม เป็นปากกาที่อยู่ในครอบครวผมมาหลายชั่วอายุคน นำเสียดายที่กลไกในการดึงหมึกเข้าปากกาได้สึกหรอ ผมจึงไม่พกปากกาดำนี้ไปกับผมเพราะมันไม่มีหมึกถึงแม้ว่านี่เป็นปากกาที่งดงามเมื่อดูจากภายนอก แต่มันใช้งานไม่ได้ เช่นเดียวกัน ไม่ว่าภายนอกคุณจะเป็นอย่างไร แต่ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ควบคุมจิตใจของคุณ คุณมีประโยชน์เท่ากับปากกาของผม และมีประโยชน์เท่ากับเอลียาห์ตอนที่เขาอยู่ในถ้ำ

การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และกฎบัญญัติโมเสส

มีหลายคนที่จะเชื่อว่าการรักษาบัญญัติโมเสสไว้เป็นทางสู่ชีวิตฝ่ายวิญญาณ แต่ความพยายามที่จะกระทำตามกฎศาสนานั้นไม่สามารถผลิตผลฝ่ายวิญญาณได้ กฎบัญญัติของโมเสสได้จำกัดความว่าบาปคือสิ่ง

ใด และได้เผยถึงการกระทำบาปและธรรมชาติบาปของมนุษย์ แต่กฎบัญญัติโมเสสไม่ได้ถูกสถาปนาไว้เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาธรรมชาติบาป พระเยซูคริสต์ทรงแก้ปัญหบาปที่ไม่กางเขน เมื่อเราได้รับความรอดโดยการเชื่อในพระองค์ เราก็ได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นการที่เราได้รับสถานะฝ่ายวิญญาณ¹⁷ เพราะฉะนั้น การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณเริ่มต้นที่พระเยซูคริสต์เสมอ ไม่ใช่การกระทำดีของผู้เชื่อ

1. พระคริสต์ทรงบรรลู่ (ปฏิบัติตาม) กฎบัญญัติโมเสสทุกประการ

ในพระธรรมมัทธิว 5:17 พระองค์ทรงตรัสว่า “อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะทำลายธรรมบัญญัติหรือคำของศาสดาพยากรณ์เสีย เรามีได้มาเพื่อจะทำลาย แต่มาเพื่อจะให้สำเร็จ (บรรลู่)” ต่อไปเราจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์และกฎบัญญัติของโมเสส จากแง่มุมที่พระองค์ทรงตรัสถึงในข้อพระคัมภีร์นี้

บางคนอาจคิดว่ากฎบัญญัติโมเสส (the Mosaic Law) คือ พระบัญญัติสิบประการ (the Ten Commandments) แต่ที่ พระบัญญัติสิบประการนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งแห่งกฎบัญญัติที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่โมเสส โดยให้เขาบันทึกไว้และสั่งสอนแก่อิสราเอล พระบัญญัติสิบประการได้จำกัดความของเสรีภาพ ศีลธรรม และสิทธิอำนาจของพระเจ้าสำหรับทั้งผู้เชื่อ และผู้ที่ไม่เชื่อที่เป็นชนชาติอิสราเอล¹⁸ กฎนี้ได้อำนวยความสะดวกแวดล้อมที่ดีที่สุดที่จะพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณ แต่ไม่ได้เป็นชีวิตฝ่าย

17. ดู ภาคผนวก C

18. ดู R. B. Thieme Jr., *เสรีภาพผ่านชัยสมรภูมิ*, หน้า 4

วิญญาณ เราสามารถจำแนกกฎบัญญัติของโมเสสได้เป็นสามส่วน หรือสามฉบับ (codices) ดังนี้คือ

ฉบับที่หนึ่ง (Codex I) คือกฎศีลธรรม ซึ่งรวมถึงพระบัญญัติ 10 ประการและคำบัญชาเกี่ยวกับศีลธรรมและจริยธรรมเรื่องอื่น จุดประสงค์ของฉบับที่หนึ่งคือ เผยว่ามนุษย์เป็นคนบาป และต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ฉบับที่สอง (Codex II) เป็นกฎฝ่ายวิญญาณ ซึ่งได้เปิดเผยพระคริสต์ผ่านสัญลักษณ์และพิธีกรรมต่างๆ (ฮีบรู 10:1) เช่น ทุกๆเครื่องเรือน และทุกๆกิจกรรมภายในพลับพลาที่มีความหมาย แม้จะพูดถึงวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างพลับพลา เช่น ฝ้าย เหล็ก หรือไม้ ก็มีความหมาย ทุกส่วนได้สอนเจาะจงถึงพระลักษณะของพระเจ้าบางอย่าง หรือพระราชกิจบางสิ่งบางอย่างของพระเมสสิยาห์ผู้ทรงจะเสด็จมาในอนาคต โดยวิธีนี้ ไม่ว่าจะ เป็นคนที่อ่านหนังสือไม่ออกยังสามารถเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ผ่านพิธีกรรม และความเข้าใจในความหมายของสิ่งต่างๆ แห่งพลับพลา (ฮีบรู 9:1-28)

ชาวยิวได้เห็นสัตว์บูชาที่อยู่บนแท่นบูชาทองเหลือง และได้เข้าใจว่าเป็นภาพที่เล็งถึงพระเมสสิยาห์ซึ่งจะเสด็จมายังโลกแล้วตายแทนพวกเขาในการรับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของเขา ชาวยิวได้เห็นปุโรหิตเดินเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ (the Holy Place) เพื่อที่จะกระทำพิธี ถึงแม้ว่าที่ประชุมไม่สามารถเข้าไปได้ แต่เขารู้ว่าภายในมีโต๊ะที่มีขนมปังวางอยู่ เป็นสิ่งที่เล็งถึงพระคริสต์ผู้ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต (ยอห์น

6:35) และพวกเขาก็ได้เข้าใจถึงความหมายของโคมไฟซึ่งส่องสว่างในสถานที่บริสุทธิ์นั้น ว่ามันเป็นภาพที่เล็งถึงพระคริสต์ ผู้ทรงเป็น “ความสว่างของโลก” (ยอห์น 8:12) มีแท่นเผาเครื่องหอมทำด้วยทองคำ ซึ่งเล็งถึงพระคริสต์ในฐานะเป็นมหาปุโรหิตนิรันดร์ตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค (ฮีบรู 5:6) ม่านที่ได้แยกส่วนของสถานบริสุทธิ์ จากสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด (the Holy of Holies) ซึ่งเป็นที่ทรงสถิตอยู่ของพระคริสต์ ได้เล็งถึงการทรงรับร่างกายมนุษย์ของพระองค์ (ฮีบรู 10:20)

ในที่สุดศูนย์กลางของสถานที่บริสุทธิ์ที่สุดมีหีบพันธสัญญาอยู่ซึ่งเล็งถึงพระคริสต์ว่าพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับมนุษยชาติ หีบพันธสัญญาเป็นหีบไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ ไม้กระถินเทศนั้นได้เล็งถึงความ เป็นมนุษย์ของพระคริสต์ ทองนั้นความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ รวมกันเป็นการเล็งถึงพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบ และทรงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ (Jesus Christ in hypostatic union)

ในหีบนั้นมีโถทองคำใส่มานา ไม้เท้าของอาโรนที่ออกช่อ และแผ่นศิลาพันธสัญญา (ฮีบรู 9:4) สามสิ่งนี้ได้เล็งถึงการกระทำบาปของชนชาติอิสราเอล แผ่นศิลาพันธสัญญาได้ทำให้ระลึกถึงการที่ชนชาติอิสราเอลได้กบฏต่อธรรมบัญญัติของโมเสส โถทองคำใส่มานาเป็นการเตือนให้ระลึกถึงการที่มนุษย์ได้ปฏิเสธการทรงจัดเตรียมอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และไม้เท้าของอาโรนที่ออกช่อนั้นแสดงถึงการปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระเจ้า พระที่นั่งกรมนาได้ปกปิดสิ่งที่เล็งถึงการกระทำบาปที่อยู่ในหีบพันธสัญญา ทั้งสองด้านของฝาปิดมีรูปสลักเศวตที่มาจากทองคำ เศวตนั้นเปรียบได้กับพระสิริของพระเจ้า โดยเฉพาะความชอบธรรมและความยุติธรรมของพระองค์ ซึ่งทั้งหมดนี้ พร้อมด้วยกับการที่เลือดของสัตว์บูชาถูกโปรยข้างบนฝาปิด เป็นภาพที่เล็งถึงการทรงลบล้างบาปโดยพระเจ้า ด้วยว่า

ความชอบธรรมและความยุติธรรมของพระบิดาได้รับการพอพระทัยโดยการที่พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์แทนเรา (โรม 3:25) ฮีบรู 10:1ก ได้อธิบายว่าหลักคำสอนพระคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านี้ได้สอนถึงพระคริสต์และพระราชกิจของพระองค์ “โดยเหตุที่ธรรมบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง” แต่ข้อนี้ย่อมมีคำถามว่า “สิ่งที่ดี” นั้นคืออะไร สิ่งเหล่านั้นคือ องค์พระเยซูคริสต์เจ้าและวิถีชีวิตสำหรับผู้เชื่อซึ่งอาศัยอยู่ในยุคคริสตจักร

ในขณะที่พลับพลาได้เผยถึงพระเมสสิยาห์และพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ พระองค์ยังรับการเปิดเผยผ่านการถวายบูชาโดยปุโรหิตเลวี¹⁹ โดยเน้นพระราชกิจของพระคริสต์บนไม้กางเขน และสุดท้าย ในการรักษาและปฏิบัติพิธีกรรมของวันสะบาโตต่างๆ (คือวันศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ) ชาวฮีบรูได้เรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับแผนการของพระเจ้า เช่น วันปีสกกา (the Passover) ได้ทำนายถึงการทรงไถ่เราจากตลาดทาสแห่งบาป (redemption) (1 โครินธ์ 5:7) เทศกาลขนมปังไร้เชื้อแสดงถึงการมีสัมพันธภาพกับพระคริสต์ โดยสมบูรณ์แล้ว การนมัสการพระเจ้าตามพิธีกรรมที่ถูกกระทำไว้ในฉบับที่สองแห่งกฎบัญญัติของโมเสสมีไว้เพื่อแสดงข้อเท็จจริงว่า มีพระคริสต์เท่านั้น ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาบาปของมนุษย์

19. การถวายผ่านปุโรหิตเลวีได้สอนถึงความรอด (ผ่านการถวายเครื่องเผาบูชาด้วยไฟ การถวายธัญญาบูชา และการถวายสันติบูชา) และ การตั้งต้นใหม่กับพระเจ้าหลังจากการกระทำบาป (ผ่านเครื่องบูชาไถ่บาป และการถวายเครื่องบูชาไถ่การละเมิด) ดู R. B. Thieme Jr., *Levitical Offerings* (1971)

ฉบับที่สาม (Codex III) ได้ระบุและอธิบายกฎของสังคมและประเทศชาติอิสราเอล และสอนวิธีป้องกันประเทศชาติอิสราเอลในฐานะเป็นประเทศที่รับหน้าที่ในการรับผิดชอบและดูแลพระคำของพระเจ้า กฎเกี่ยวกับการสุภาพกาล การรับประทานอาหาร ระบบกรรมสิทธิ์ที่ดิน กฎและการลงโทษเกี่ยวกับการฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกายของผู้อื่น และอื่นๆ ซึ่งกฎทั้งหมดเหล่านั้นได้รับรองว่าพระเจ้าทรงดูแลประเทศแทนนำของพระองค์

เมื่อพระคริสต์เสด็จมายังโลกโดยทรงสถานะเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบและมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงบรรลุ (กระทำตาม) กฎบัญญัติทั้งสามฉบับ อันแรก พระองค์ทรงปฏิบัติตามพระบัญญัติสิบประการอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งไม่มีใครสามารถกระทำได้นานเป็นหลายๆร้อยปีเนื่องจากมนุษย์ทุกคน (ยกเว้นพระเยซูคริสต์) ได้เกิดมาพร้อมธรรมชาติบาป ก็ไม่มีใครสามารถกระทำตามกฎบัญญัติได้เสมอไป อย่างไรก็ตาม พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิดจากหญิงพรหมจารี พระองค์จึงปราศจากธรรมชาติบาป ไม่มีส่วนในบาปดั้งเดิมของอาดัม (imputed sin) และพระองค์ยังไม่มีบาปส่วนตัว (personal sin) ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้บรรลุฉบับที่หนึ่งแห่งกฎบัญญัติของโมเสส

พระองค์ยังทรงปรากฏเป็นความจริงของเงาแห่งคำสั่งสอน ประเพณี และ พิธีกรรมที่สอนถึงพระองค์ตามกฎบัญญัติโมเสสฉบับที่สอง และพระองค์ได้ปฏิบัติตามกฎสั่งสอนนั้นทุกข้อด้วย และ นอกจากนั้นอีก พระองค์ยังทรงรักษาทุกแง่มุมของกฎโมเสสฉบับที่สาม (มัทธิว 22:21)

2. พระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของกฎบัญญัติสำหรับผู้เชื่อในพระองค์

“เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของธรรมเนียมบัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม” (โรม 10:4) “แต่ถ้าพระวิญญาณทรงนำท่าน ท่านก็ไม่ได้อยู่ใต้ธรรมเนียมบัญญัติ” (กาลาเทีย 5:18) “ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความสุข สันติสุข ความอดกลั้นใจ (สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้) ความปรานี ความดี ความเชื่อ ความถ่อมใจ การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติห้ามไว้เลย” (กาลาเทีย 5:22-23) ในข้อเหล่านี้ คำว่า “ธรรมเนียมบัญญัติ” (ภาษาอังกฤษมักจะแปลว่า the Law) หมายถึงกฎบัญญัติของโมเสสอย่างเจาะจง

กฎบัญญัติของโมเสสมีไว้เฉพาะชนชาติอิสราเอล และในช่วงเวลาแห่งยุคอิสราเอลเท่านั้น หลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงบรรลุกฎบัญญัติแล้ว พิธีกรรมต่างๆ และระบบปุโรหิตแห่งกฎบัญญัติของโมเสสนั้นถูกระงับไว้ชั่วคราว²⁰ เพราะฉะนั้น ผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักร *ไม่ได้* อยู่ภายใต้กฎบัญญัติ ความจริงนี้อาจทำคุณประหลาดใจ หรือคุณอาจจะรู้สึกขัดเคืองใจเพราะเคยเรียนจากครูวิและศิษยาภิบาลของคุณที่สอนว่าคุณต้องดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติ 10 ประการ แต่ตอนนี้ คุณคงเข้าใจแล้วว่าพระบัญญัติ 10 ประการนั้น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาบาปได้

3. *เราไม่กระทำเหมือนผู้ไม่นับถือกฎหมาย* ที่พระคัมภีร์แถลงว่า “เรามีได้อยู่ใต้กฎบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ” (โรม 6:14) นั่นไม่ได้หมายความว่า คุณได้รับสิทธิ์ที่จะทำบาปตามใจชอบ บางคนที่ไม่เข้าใจประเด็นนี้อาจพูดกับตนเองว่า “เนื่องจากฉันไม่ได้อยู่ใต้กฎบัญญัติ และพระเจ้าทรงรับรองชีวิต

20. R.B.Thieme Jr., *The Divine Outline of History*, 61-63

นิรันดร์ของฉันไว้แล้ว ฉันจะสนุกสนานเต็มที่ ลาก่อนพระเจ้า แล้วค่อยพบพระองค์บนสวรรค์!” เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าความคิดอย่างนี้เป็นการทำพระคำของพระเจ้าเพี้ยน พระคำของพระองค์ไม่เคยอนุญาตให้คุณกระทำบาปแต่สิ่งสอนให้คุณต้องรับผิดชอบความคิด การตัดสินใจ และการกระทำของคุณ

พวกปุโรหิตทั้งหลายที่ปฏิบัติพิธีกรรมแห่งกฎบัญญัติของโมเสส ได้รับหน้าที่เฉพาะ ตลอดยุคอิสราเอลมีปุโรหิตน้อยมากทีเดียว และทั้งหมดนั้นมาจากตระกูลของอาโรนแห่งเผ่าเลวี เกิดอะไรขึ้นกับตำแหน่งนี้เมื่อธรรมบัญญัติได้ถูกยกเลิกไป? ก็ไม่มีการเป็นปุโรหิตอีกต่อไป จุดประสงค์ในการศึกษาความเป็นปุโรหิตจากพระธรรมฮีบรูคือที่จะเข้าใจว่า เมื่อพระคริสต์ทรงบรรลุกฎบัญญัติของโมเสสแล้ว กฎนั้นได้รับการยกเลิกไป

เราไม่ได้ดำเนินชีวิตจากการอยู่ภายใต้ปุโรหิตแห่งกฎบัญญัติแล้ว เพราะเราไม่ได้อยู่ภายใต้กฎบัญญัติ ในยุคคริสตจักรผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิต (1 เปโตร 2:5, 9; วิวรรณ์ 1:6; 5:10; 20:6) คริสตจักรท้องถิ่นหรือองค์กรคริสเตียนใดๆ ที่สอนว่าผู้เชื่ออยู่ภายใต้กฎบัญญัติกำลังดูหมิ่นหลักการพระคุณที่พระเจ้ามีต่อเรา ได้หมิ่นประมาทพระบิดาผู้ซึ่งแต่งตั้งหลักการพระคุณ หมิ่นประมาทพระบุตร ซึ่งได้ปฏิบัติแผนการพระคุณเพื่อเราบนไม้กางเขน และหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ซึ่งปฏิบัติแผนการพระคุณในชีวิตของผู้เชื่อ

กฎบัญญัติใหม่

ผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรมีกฎใหม่ คือ “กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิต” ซึ่งได้แทนกฎบัญญัติของโมเสส กฎใหม่นี้อำนวยความสะดวกสำหรับชีวิตคริสเตียน

เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นอิสระ [ελευθερωω *เอล-ลู-เช โร โอ*] จากกฎแห่งบาปและความตาย (โรม 8:2)

คำว่า “ของพระวิญญาณ” เขียนด้วยรูปแบบไวยากรณ์ genitive of source ซึ่งหมายความว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นแหล่ง หรือที่มา ของกฎบัญญัติใหม่ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” คือพระนามของบุคคลที่ 3 แห่งตรีเอกานุภาพ พระองค์ยังทรงพระนามว่า “พระวิญญาณแห่งความจริง” ใน 1 ยอห์น 4:6 เพราะพระองค์ทรงเปิดเผยความจริง และถูกเรียกว่า “พระวิญญาณแห่งชีวิต” ในข้อนี้เพราะทรงประทานชีวิตนิรันดร์แก่ผู้เชื่อ

กฎบัญญัติใหม่มีไว้เฉพาะผู้เชื่อเท่านั้น เพราะมีแต่ผู้เชื่อซึ่งรับตำแหน่ง “ในพระเยซูคริสต์” คำว่า *เอล-ลู-เช โร โอ* ซึ่งหมายความว่า “ทำให้เป็นอิสระ” หรือ “ปล่อยเป็นอิสระ” เขียนด้วย aorist tense ซึ่งให้ที่นี้หมายถึงการกระทำของคำกริยานั้นเป็นความจริงเสมอไป ดังนั้น ข้อนี้ควรแปลว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำให้พวกท่าน [ผู้เชื่อ] เป็นอิสระจากกฎแห่งบาปและความตาย เพียงครั้งเดียวและมีผลตลอดไป (once and for all)” “กฎแห่งบาป” และ “กฎแห่งความตาย” เป็นการอ้างถึงกฎบัญญัติ

ของโมเสส เพราะกฎของโมเสสนั้นได้เปิดเผยถึงความเลวทรามของมนุษย์ และไม่สามารถนำคนมาถึงชีวิตนิรันดร์ได้

เพราะสิ่งซึ่งธรรมบัญญัติทำไม่ได้เพราะเนื้อหนังทำให้อ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าทรงกระทำแล้ว โดยส่งบุตรของพระองค์มาในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป พระองค์จึงได้ทรงปรับโทษบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง (โรม 8:3)

นี่คือจุดอ่อนของกฎบัญญัติของโมเสส คำว่า “เนื้อหนัง” หมายถึงธรรมชาติบาปซึ่งอยู่ในโครงเซลล์ของร่างกายของมนุษย์ทุกคน กฎบัญญัติไม่สามารถช่วยเราได้ แต่พระบิดาสามารถช่วยเราได้ และพระองค์ทรงช่วยเราจริง พระองค์ทรงประทานบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลก เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ “เพื่อไถ่บาป” การที่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปเราทำให้เราเป็นอิสระจากกฎแห่งบาปและความตาย

เพื่อความชอบธรรมของธรรมบัญญัติ [ของโมเสส] จะได้สำเร็จในพวกเรา ผู้ซึ่งไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามพระวิญญาณ (โรม 8:4)

ข้อที่ 2 และ 3 แสดงว่าผู้เชื่อในพระคริสต์เป็นอิสระจากกฎแห่งบาปและความตาย และข้อที่ 4 ได้อธิบายถึงการที่เราได้รับอิสระนั้นอย่างไร เนื่องจากธรรมชาติบาปได้ปรากฏในมนุษย์ทุกคน ยกเว้นพระเยซู ก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่จะรักษาธรรมบัญญัติของโมเสสได้ มีเพียงพระเยซูคริสต์เท่านั้น ผู้ซึ่งเป็นมนุษย์ผู้เดียวที่สมบูรณ์แบบทุกประการซึ่งได้บรรลุธรรม

บัญญัติของโมเสส แต่ในข้อนี้มีเขียนว่า “ธรรมบัญญัติจะสำเร็จในพวกเรา” นี่คือการขัดแย้งหรือเปล่า ไม่มีทาง! โดย “ธรรมบัญญัติจะสำเร็จในพวกเรา ผู้ซึ่งไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง [ธรรมชาติบาป] แต่ตาม [โดยรับการทรงนำจาก] พระวิญญาณ”

เราได้รับการปลดปล่อยจากการควบคุมโดยธรรมชาติบาปเมื่อเราได้เชื่อในพระคริสต์ด้วยความเชื่อ แต่การที่เราได้รับการปลดปล่อยในประสบการณ์ชีวิตของเราจะมาต่อเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงควบคุมจิตใจของเราแทน ด้วยวิธีนี้ พระองค์จึงทำให้พระบัญญัติของโมเสสสำเร็จในเรา โดยการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เราสามารถบรรลุมาตรฐานของพระเจ้าในระดับเดียวกันกับพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคุ้มครองรักษาพระองค์ตลอดเวลาที่พระองค์ทรงดำรงอยู่บนโลก อย่างที่ลูกบันทึกไว้ในอิสยาห์ 42:1 และจากบางข้อในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ เช่น “ครั้งนั้นพระวิญญาณทรงนำพระเยซูเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร” (มัทธิว 4:1ก) และ “แต่ถ้าเรา [พระเยซูคริสต์] ขับผีออกด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า...” (มัทธิว 12:28ก)

ในขณะที่พระองค์ทรงกำลังบรรลุกฎบัญญัติของโมเสส พระองค์ทรงบุกเบิกชีวิตฝ่ายวิญญาณ โดยรับการควบคุมจากฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณ และพระองค์ทรงผลิตผลจากพระวิญญาณ ซึ่งถูกบันทึกไว้ในพระธรรมกาลาเทีย 5:22-23 หลังจากที่พระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสวรรค์ และทรงประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ทั้งพระองค์ (พระคริสต์) และพระบิดาทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมายังโลก (ยอห์น 15:26) เพื่อทรงอภิบาลต่อผู้เชื่อในยุคคริสตจักร นับว่าเป็นเวลาที่กฎใหม่ริเริ่ม คือ “กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:2)

อย่างไรก็ตามเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เรา
จากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป
พระองค์ผู้ปลอบประโลมใจ [พระวิญญาณบริสุทธิ์] ก็จะไม่
เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน
(ยอห์น 16:7)

นี่เป็นการอ้างถึงพระผู้ช่วย (our Mentor) ของเรา คือพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ เมื่อเราได้รับการทรงประกอบด้วยพระวิญญาณ พระองค์ทรง
ควบคุมเราผ่านพันธกิจการสอนและการทรงนำของพระองค์ ซึ่งได้สร้าง
พระลักษณะความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ภายในตัวเรา

เมื่อพระองค์ พระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมา พระองค์
จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด (ยอห์น 16:13)

นี่คือวิธีเดียวซึ่งทำให้เราสามารถบรรลุมาตรฐานความชอบธรรมซึ่ง
ถูกตั้งไว้โดยกฎบัญญัติของโมเสส คือการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณโดยรับ
ฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

“จงประกอบด้วยพระวิญญาณ”

กฎบัญญัติใหม่สำหรับยุคคริสตจักรได้นำคำบัญชาข้อใหม่มาถึงเราด้วย

เหตุฉะนั้นพระองค์ตรัสแล้วว่า

“คนที่หลับอยู่จงตื่นขึ้น [εγρετω แอ-เกโท]
และจงฟื้นขึ้น [ανστημι อนิสเทมิ] มาจากความตาย
และพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน” (เอเฟซัส 5:14)

คำว่า “คนที่หลับอยู่” หมายถึงผู้เชื่อที่อยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า คืออยู่
นอกวงกลมล่าง คำสั่งว่า “จงฟื้นขึ้น” เป็นการบัญชาแก่ผู้เชื่อคนนี้จะใช้ 1
ยอห์น 1:9 คือ วิธีการตั้งต้นใหม่ (the Rebound technique) อนิสเทมิ ถูก
เขียนไว้ด้วยรูปแบบไวยากรณ์ aorist imperative ซึ่งทำให้เข้าใจว่านี่คือ
คำสั่งให้ฟื้นขึ้นจากความตาย เนื่องจากไม่มีผู้เชื่อคนใดที่สามารถทำให้
ตนเองเป็นขึ้นจากความตาย คำสั่งนี้หมายความว่าอย่างไร?

ในเอเฟซัส 5:14 “จากความตาย” พุถึงผู้เชื่อที่กำลังดำเนินชีวิตอยู่
ฝ่ายเนื้อหนัง และอยู่นอกสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า เรารับคำสั่งให้กลับมามี
สัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าทันที ซึ่งส่งผลว่า “พระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่
ท่าน” เราไม่สามารถมองเห็นบ้านที่มีคในคำคืนที่มีคมืด แต่ถ้าหากบ้านนั้น
มีไฟเปิดไว้ เราสามารถเห็นรูปทรงและความสวยงามของบ้านหลังนั้น ใน
ทำนองเดียวกัน ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรามีรูปทรงและความงดงามต่อเมื่อ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงควบคุมจิตใจของผู้เชื่อ และทรงส่องสว่างในชีวิต
ของเขา

เหตุฉะนั้นท่านจงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าให้
เหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้เหมือนคนมีปัญญา (เอเฟซัส 5:15)

แต่เราจะดำเนินชีวิตอย่างไรในกาลาเทีย 5:16 เราพบคำตอบ “แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาน และท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง” ด้วยวิธีนี้คุณจะพ้นจากความโง่เขลา แต่ก่อนอื่น คุณจะต้องรู้จักและเข้าใจหลักคำสอนพระคัมภีร์ จากนั้น คุณจำเป็นต้องประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่คุณเข้าใจแล้วนั้น นำมาใช้ต่อประสบการณ์ของคุณ การ “มีปัญญา” คือ การที่ผู้เชื่อได้ประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ต่อประสบการณ์ส่วนตัวของเขา ซึ่งเราสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อเราได้รับการประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์เท่านั้น

จงฉวยโอกาส [redeem your time] เพราะว่าทุกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว (เอเฟซัส 5:16)

มีแต่ผู้เชื่อในพระคริสต์เท่านั้นที่สามารถ redeem (ซื้อ ใถ่ถอน) เวลา เพราะผู้ที่ไม่เชื่อไม่มีโอกาสที่จะซื้อเวลาได้ ส่วนผู้เชื่อได้ซื้อเวลาโดยการรับการประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ เพราะมีแต่เวลาที่ผู้เชื่ออยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ที่เขาสามารถเรียนรู้และประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์โดยได้รับการทรงนำจากพระองค์

เหตุฉะนั้น จงหยุดเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร (เอเฟซัส 5:17)

คำบัญชา (เขียนด้วยรูปแบบ imperative) นี้ได้ตั้งเราว่า “หยุดเป็นคนโง่เขลา” ผู้เชื่อที่โง่เขลาคือคริสเตียนที่คงอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง หากเขาจะพ้นจากสถานะฝ่ายเนื้อหนังเขาจะต้อง “เข้าใจน้ำพระทัยขององค์พระผู้

เป็นเจ้า” คุณไม่สามารถเข้าใจรายละเอียดของน้ำพระทัยของพระเจ้าทั้งหมดภายในช่วงเวลาสั้นๆ และพระองค์ก็ไม่ได้คาดหมายอย่างนั้นจากคุณ แต่เป็นสิ่งที่ชัดเจนว่าพระองค์ทรงปรารถนาให้คุณรับการประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ

และจงหยุดเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบ [πληροω με-โร โอ] ด้วยพระวิญญาน (เอเฟซัส 5:18)

ประโยคแรกของข้อนี้เป็นการสั่งห้ามเมาเหล้า เพราะผู้ที่เมาเหล้าไม่สามารถควบคุมจิตใจของตนได้อย่างดี ในทางตรงข้าม เราได้รับคำบัญชาที่จะ “ประกอบด้วยพระวิญญาน” ซึ่งเป็นการที่พระองค์ทรงควบคุมการคิดของเรา คำบัญชาจากพระเจ้านี้ ซึ่งมีคำกริยาว่า *με-โร โอ* เขียนด้วยรูปแบบ present passive imperative หมายความว่า “จงประกอบด้วยพระวิญญานอย่างต่อเนื่อง” และการใช้กรรมวาจก (passive voice) ก็ทำให้เราเข้าใจว่าประธานของประโยค คือคุณเอง เป็นผู้รับการกระทำจากการของคำกริยา (“ประกอบ”) ไม่มีใครกระทำใดๆ ซึ่งจะทำให้คุณรับการประกอบด้วยพระวิญญาน หรือทำให้คุณสมควรที่จะรับการประกอบโดยพระองค์นั้น เพราะการที่ผู้เชื่อได้รับการประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นการทรงโปรดจัดเตรียมโดยพระเจ้า

คุณไม่ได้เข้าสู่สถานะฝ่ายวิญญานเพราะคุณทรมาณตนเองด้วยความรู้สึกผิด ร้องไห้คร่ำครวญด้วยน้ำตาแห่งการกลับใจใหม่ ถวายสับลัด หรือทำการบนการสาบานต่อพระเจ้า หรือบางทีคุณอาจคิดว่าคุณมีสถานะฝ่ายวิญญานเพราะคุณกำลังอดอาหารอธิษฐาน ขอบอกว่า คุณคิดผิด! ถึงแม้ว่าคุณอาจคิดดีขึ้นเพราะคุณได้ลดน้ำหนัก หรืออาจรู้สึกดีขึ้นเพราะระบบหัวใจ

และหลุดเลือดทำงานไม่เครียดเท่าเดิมแล้ว แต่คุณไม่ได้รับสถานะฝ่ายวิญญาณเพราะการรอดอาหารอริชฐาน หรือ คุณอาจคิดว่าคุณเป็นผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณเพราะคุณได้รับบทบาทในโครงการคริสตจักร หรือได้รับเลือกให้เป็นกรรมการในคริสตจักรท้องถิ่นของคุณ กิจกรรมดังกล่าวไม่ได้ทำให้คุณรับสถานะฝ่ายวิญญาณแต่อย่างใด การมีสถานะฝ่ายวิญญาณคือการที่ผู้เชื่อได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเราได้รับเมื่อเรากระทำตามคำบัญชา 1 ขอนห์น 1:9 นี่คือการซึ่งพระเจ้าทรงโปรดจัดเตรียมให้เราเพื่อเป็นการจัดการกับบาปส่วนตัวในชีวิตของเรา โดยสรุปแล้ว เราได้รับกฎใหม่ในโรมบทที่ 8 และได้รับ คำบัญชา ใหม่ในเอเฟซัส บทที่ 5

การทรงสำแดงของกฎใหม่

กฎใหม่ คือ “กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิต” หรือ การที่ผู้เชื่อดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ ได้สำแดงอยู่ในผู้เชื่อเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงควบคุมจิตใจของเขาผ่านการที่ได้รับการประกอบด้วยพระองค์ ในกรณีของผู้เชื่อใหม่ หรือผู้เชื่อที่ไม่ได้เติบโตฝ่ายวิญญาณ (แต่ยังพอจะเข้าใจความสำคัญของการกล่าวถึงบาปต่อพระบิดา) เขาจะรับการประกอบด้วยพระวิญญาณเป็นระยะๆ ไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากเขาขาดหลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจ ซึ่งได้แทนความคิดเดิมๆ ด้วยความคิดตามมุมมองของพระเจ้า ก็จะยากที่จะรักษาสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าไว้ อย่างไรก็ตาม ยิ่งเขาได้เข้าใจเรื่องบาปและผลกระทบที่เกิดจากการกระทำบาป และ ยิ่งเขาได้ประยุกต์วิธีการตั้งต้นใหม่มากขึ้น เขาก็จะสามารถรักษาสถานะฝ่ายวิญญาณไว้ได้นานยิ่งขึ้น จากนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถกระทำให้ผู้เชื่อเข้าใจ จดจำ และเตรียมหลักคำสอนพระคัมภีร์พร้อมที่จะรับการประยุกต์นำมาใช้ (ภาษา

อังกฤษเรียกกระบวนการนี้ว่า *metabolization of doctrine*) ซึ่งเป็นการสร้างมุมมอง (ความคิด) ของพระเจ้าภายในจิตใจของผู้เชื่อทุกคน²¹

ผู้เชื่อได้เติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณโดยฤทธิ์เดชจากทั้งสองทาง ได้แก่ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ หลักคำสอนพระคัมภีร์ ในข้อต่อไป ผมจะชี้ให้เห็นว่าจิตใจของผู้เชื่อได้รับการเสริมสร้างผ่านทั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ

ขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานกำลังเร็วแรงมากฝ่ายจิตใจแก่ท่าน โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตามความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์ (เอเฟซัส 3:16)

คำว่า “ขอให้” ได้แนะนำจุดประสงค์ของการอริชฐานของอาจารย์เปาโลที่ท่านได้เริ่มต้นตั้งแต่ข้อที่ 3:14 ถ้าจะแปลข้อ 16 นี้ให้ตรงความหมายของภาษากรีกก็จะอ่านได้ว่า “ขอให้พระองค์จะทรงประทานเป็นครั้งหนึ่งและโดยส่งผลตลอด ตามความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของพระองค์ เพื่อว่าท่านทั้งหลายจะได้รับกำลังเร็วแรงทางพระวิญญาณ

21. Metabolism เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มาจากคำกรีกโบราณว่า μεταβολη (*เม็-แท-โบล* ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลง หรือ แปลงรูป เมื่อเราได้บริโภคอาหาร ร่างกายของเราได้แปลงอาหารให้เป็นพลังที่บำรุงร่างกาย และพัฒนาการเติบโต และจะขับออกและทิ้งมูลที่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราได้ ‘บริโภค’ หลักคำสอนพระคัมภีร์จากการอยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้อมูลฝ่ายวิญญาณนั้นกลายเป็นอาหารบำรุงชีวิตฝ่ายวิญญาณ และการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเรา และทำให้เราสามารถขจัดมุมมองความคิดของมนุษย์ (เยเรมีย์ 15:16ก)

ภายในจิตใจของท่าน” ขอเน้นอีกครั้งหนึ่งว่า การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงควบคุมจิตใจของเราเป็นวิธีซึ่งให้เราได้รับกำลัง (ฤทธิ์เดช) เพื่อที่จะดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา

เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิต [κατοικεω *คา-ทอย-เคโอ*] ในจิตใจของท่านโดยความเชื่อ และท่านจะลงรากลึกมั่นคงในความรัก (เอเฟซัส 3:17)

คำว่า “เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในจิตใจของท่าน” ก็เป็นอีกรวลีหนึ่งซึ่งแสดงถึงวัตถุประสงค์ ก่อนหน้านี้เราได้ศึกษาคำฮีบรูว่า *ยาซับ* ซึ่งมีความหมายว่า “อยู่อย่างสงบสุข” และตอนนี้เราเจอคำกรีกซึ่งมีความหมายตรงกันคือ *คา-ทอย-เคโอ* มีความหมายว่า “อาศัยอยู่ในบ้านด้วยความสบายใจ” มีความเป็นไปได้ที่คุณอาจอยู่ข้างในบ้านเรือน ซึ่งอาจเป็นบ้านของตนเองก็ได้ แต่ยารู้สึกว่าคุณไม่ได้อยู่บ้านจริง ผู้อ่านเคยมีประสบการณ์แบบนี้บ้างไหม ในทำนองเดียวกัน การมีประสบการณ์คริสเตียนคือสิ่งที่คุณคิดอยู่ในจิตใจ (สุภาษิต 23:7) และเกี่ยวกับแรงจูงใจของคุณ ไม่ใช่การแสวงหาซึ่งคนอื่นจะเห็นจากภายนอก ถ้าคุณคิดถูก และมีแรงจูงใจที่ถูกต้อง คุณจะมีประสบการณ์สงบสุขภายในจิตใจของคุณ คำว่า “เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจ” เป็นผลลัพธ์จากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเวลายาวนานและสม่ำเสมอ ซึ่งทำให้ผู้เชื่อมั่นคงจากรากฐานแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์

เพราะว่าเป็นความมุ่งมาดปรารถนาและความหวังของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะไม่ได้ได้รับความละอายใดๆเลย แต่ด้วยใจ

กล้า พระคริสต์จะได้ทรงรับเกียรติในร่างกายของข้าพเจ้าเสมอ แม้จะโดยชีวิตหรือโดยความตายก็ตาม (ฟิลิปปี 1:20)

ในข้อนี้มีผลลัพธ์อีกประการหนึ่งซึ่งผู้เชื่อได้รับจากการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นคือ “พระคริสต์จะได้ทรงรับเกียรติในร่างกายของข้าพเจ้า” พระคริสต์จะทรงรับเกียรติผ่านการที่ผู้เชื่อได้ปฏิบัติชีวิตฝ่ายวิญญาณ ซึ่งได้สำเร็จผ่านการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และหลักคำสอนพระคัมภีร์เต็มขนาดภายในจิตใจ

ลูกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องเจ็บปวดเพราะท่านอีกจนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน (กาลาเทีย 4:19)

อาจารย์เปาโลได้เรียกพวกเขาว่า “ลูกของข้าพเจ้า” ไม่ใช่เพราะต้องการที่แสดงความรักห่วงใย แต่เป็นการว่ากล่าวพวกเขา เมื่อผู้ใหญ่เริ่มทะเลาะกัน อาจมีบางคนไปบอกเขาว่า “หยุดทำตัวเหมือนเด็กๆ ซิ” หรือ “อย่าทำตัวเป็นเด็กๆ” ชาวกาลาเทียได้ประพฤติเหมือนเด็กๆ เพราะการนิินทาและการพูดใส่ร้ายซึ่งกันละกัน เขาได้พลาดที่จะตั้งต้นใหม่ ถูกหลอกด้วยการสอนเทียมเท็จ และไม่ยอมโตจากการเป็นทารกฝ่ายวิญญาณ

อาจารย์เปาโลยังว่ากล่าวและสั่งสอนพวกเขาต่อไปด้วยความหวังว่าพวกเขาจะตั้งต้นใหม่ เพื่อจะผลัดกันให้เขารับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และก้าวหน้าต่อไป วลีที่ว่า “จนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน” เป็นการปรากฏของพระบัญญัติใหม่อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้พระคริสต์ทรงได้รับเกียรติผ่านผู้เชื่อในยุคคริสตจักรที่โดถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณแล้ว

การถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์

ใครเป็นผู้ที่ถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์บนโลก ถ้าคุณตอบว่า “ผู้เชื่อ” คุณคงตอบไม่ถูก ความจริงคือ ผู้เชื่อได้ถวายเกียรติแด่พระคริสต์ผ่านการใช้ฤทธิ์เดชและการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 16:7ข) พันธกิจหลักของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ การถวายเกียรติแด่พระคริสต์ พระเยซูคริสต์ว่า

“พระองค์ [พระวิญญาณบริสุทธิ์] จะทรงให้เราได้รับเกียรติ เพราะว่าพระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เราทำมาสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย” (ยอห์น 16:14)

สิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นหมายถึงองค์พระวิญญาณ ซึ่งผู้ที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ เหตุว่ายังไม่ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ เพราะพระเยซูยังมีได้ประสบบกิจ (ยอห์น 7:39)

หลังจากที่พระคริสต์ทรงขึ้นสวรรค์และทรงประทับลงที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเสด็จมาเพื่อที่จะถวายเกียรติแด่พระคริสต์บนโลก พระคริสต์จำเป็นต้องไปจากโลกก่อนที่พระวิญญาณจะทรงริเริ่มพันธกิจในการถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์

ไม่มีผู้ใดบนโลกนี้ซึ่งสามารถถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์ผ่านความสามารถเฉพาะตัว รูปร่างหน้าตา หรือความฉลาดหรือไอคิวส่วนบุคคล ไม่มีใครมีความสามารถ หรือการกระทำใดๆ ของมนุษย์ซึ่งสามารถถวายเกียรติแด่

พระเยซูคริสต์²² มีแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงผู้เดียวเท่านั้นซึ่งสามารถถวายเกียรติแด่องค์พระเยซูคริสต์เจ้า โดยทรงประทานฤทธิ์แห่งพระวิญญาณแก่ผู้เชื่อ คำบัญชาจาก 1 โครินธ์ 6:20ข ที่ว่า “จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน” เป็นคำบัญชาที่เราจะบรรลุได้ก็ต่อเมื่อเราได้รับฤทธิ์เดชจากทั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งจะทรงนำความคิดของคุณ

การแย่งชิงอำนาจ

ตราบใดที่คุณยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ ธรรมชาติบาปและพระวิญญาณบริสุทธิ์จะต่อสู้กันเพื่อที่จะชิงอำนาจในการควบคุมชีวิตของคุณ อาจารย์เปาโลได้อธิบายถึงการต่อสู้ที่ว่า

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำ [บาป] ของข้าพเจ้าเอง เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะทำ [ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ] แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชัง (โรม 7:15)

อาจารย์เปาโลกำลังบอกเราว่า เมื่อธรรมชาติบาปได้ควบคุมจิตใจ ผู้เชื่อกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง แต่ในเวลาทีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง

22. Human Good ความคิดของมนุษย์คือการกระทำใดๆ ของผู้เชื่อซึ่งกำลังอยู่ภายใต้การควบคุมจากธรรมชาติบาป การกระทำที่ดีของผู้เชื่อคนนี้ไม่ต่างจากการกระทำดีของผู้ที่ไม่เชื่อ และเป็นกรกระทำที่ไม่มีคุณค่าฝ่ายวิญญาณ และจะไม่รับบำเหน็จเมื่อผู้เชื่ออยู่บนสวรรค์แล้ว ดู R.B.Thieme Jr. *Reversionism*

ประกอบด้วยภายในจิตใจ ผู้เชื่อจึงจะดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และสามารถปฏิบัติชีวิตฝ่ายวิญญาณได้ ความคิดเสรีในการตัดสินใจ (volition) เป็นผู้ตัดสินใจว่าฝ่ายไหนจะชิงตำแหน่งในการควบคุมจิตใจ ทุกครั้งที่คุณกระทำบาปส่วนตัว ธรรมชาติบาปจะเข้ามาครองจิตใจของคุณ แต่ธรรมชาติบาปจะถูกโค่นจากตำแหน่งนั้นทุกครั้งที่คุณประยุกต์ 1 ยอห์น 1:9 นำมาใช้ เมื่อคุณได้กล่าวถึงบาปของคุณต่อพระบิดาแล้ว คุณได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อคุณสามารถเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ และก้าวหน้าถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อบางคนอาจเหมือนกับโยโย้ โดยที่เขาจะแกว่งไปมาระหว่างสองสถานะนี้ แต่ผ่านวิธีการตั้งต้นใหม่และการใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ ผู้เชื่อทุกคนจะสามารถพ้นจากสภาพนี้ได้

ตอนที่เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง โดยธรรมชาติบาปได้ควบคุมชีวิต เป็นสถานะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังถูก “ดับ” (1 เธสะโลนิกา 5:19) หรือ “เสียพระทัย” (เอเฟซัส 4:30) ก่อนที่เราจะวิเคราะห์สองสถานะนี้ ขอให้เราดูบาปสามประการซึ่งพระคัมภีร์ว่าเป็นบาปที่มนุษย์ได้กระทำต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหตุการณ์แรกเป็นการที่ผู้ที่ไม่เชื่อได้ห่มนุ่งประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหตุการณ์ที่สองคือการที่ผู้ที่ไม่เชื่อได้ต่อต้านพระองค์ และเหตุการณ์ที่สามเป็นการที่ผู้เชื่อในพระคริสต์ได้โกหกต่อพระองค์

การกระทำบาปต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. “การห่มนุ่งประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นการที่ผู้ที่ไม่เชื่อได้ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เป็นทัศนคติที่มาจากแนวคิดของซาตาน (มัทธิว 12:14-32)
2. คำว่า “ต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์” ได้อธิบายถึงการที่ผู้ที่ไม่เชื่อในยุคคริสตจักรได้ปฏิเสธพระคริสต์ (กิจการ 7:51)
3. การพูดมุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบาปที่เกิดจากการมีแรงจูงใจที่ผิด เป็นบาปของผู้เชื่อ (กิจการ 5:1-10) การกระทำผิดที่เราทำด้วยแรงจูงใจที่ผิดเป็นสิ่งผิด การถวายทรัพย์แก่คริสตจักรเป็นสิ่งที่คุณต้องหากคุณสามารถทำได้ด้วยแรงจูงใจที่ถูกต้อง (2 โครินธ์ 9:7) แต่ถ้าหากว่าคุณถวายทรัพย์นั้นด้วยแรงจูงใจที่ผิด เช่น รู้สึกถูกกดดันจากผู้นำ หรือมีความต้องการที่จะมีคนในคริสตจักรเห็นคุณในแง่ดี คุณกำลังกระทำการมุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในกิจการบทที่ 5 อานาเนียและภรรยาของเขา ซึ่งมีชื่อสับปีรา ได้ อิจลาชายคนหนึ่งชื่อบารนาบัส ดูเหมือนว่าบารนาบัสมีอสังหาริมทรัพย์มากมายบนเกาะไซปรัส เขาได้ขายที่ดินทั้งหมดนั้นแล้วถวายเงินแก่อัครสาวกเพื่อที่จะแจกให้ผู้เชื่อที่ขัดสนที่เมืองเยรูซาเล็ม มีคนเป็นอันมากได้ยกย่องบารนาบัสเพราะความใจกว้างของเขา อานาเนียและสับปีราต้องการที่จะมีชื่อเสียงเหมือนบารนาบัส จึงขายที่ดินของพวกเขา แต่ให้เพียงส่วนหนึ่งแก่คริสตจักร พระเจ้าจะทรงเห็นว่าไม่ต่างกันถ้าหากพวกเขาถวายเพียง 5 เปอร์เซ็นต์จากเงินทั้งหมดที่ได้มาจากการขายที่ แต่อานาเนียและสับปีราได้ประกาศว่าเขาถวายทั้งหมดของเงินที่ได้มาจากการขายที่ เปโตรจึงเรียก

พวกเขาว่าเป็นผู้เชื่อที่อยู่ภายใต้อิทธิพลแห่งความคิดของซาตาน²³ พวกเขาได้โกหกต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นการกระทำผิดบาปซึ่งนำพวกเขาสู่ความตายในทันที (1 ยอห์น 5:16)²⁴

ผู้เชื่อที่กำลังดำเนินฝ่ายเนื้อหนังกำลังทำองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเสียดพระทัย และทรง “ดับ” พระวิญญาณ การดับพระวิญญาณเป็นการที่พระองค์ไม่ทรงประกอบในจิตใจของผู้เชื่อ และแสดงออกด้วยการที่ผู้เชื่อจะประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างผิดพลาด การ “ทำพระวิญญาณทรงเสียดพระทัย” เป็นภาพที่เล็งถึงการที่ผู้เชื่อเสียดฤทธิ์เดชที่ได้มาจากพระองค์ เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เชื่อต้องล้มเหลวในชีวิตฝ่ายวิญญาณในที่สุด

การเติบโตและความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ

การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และ การดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังทั้งสองเป็นสถานะที่เด็ดขาด (absolutes) (เอเฟซัส 4:30; 1 เธสะโลนิกา 5:19; 1 ยอห์น 1:7; 2:10; 3:49) ในเวลาใดก็ตาม คุณจะรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 100 เปอร์เซ็นต์เต็ม หรือไม่ก็จะถูกควบคุมด้วยธรรมชาติบาปของคุณ 100 เปอร์เซ็นต์เต็ม ไม่มีสถานะที่จะทำให้คุณได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์บ้าง และถูกควบคุมด้วยธรรมชาติบาป

23. ดู R.B.Thieme Jr. *Reversionism*

24. บาปซึ่งนำไปสู่ความตาย (the sin unto death) เป็นการติสอนจากพระเจ้าชั้นสูงสุด ซึ่งก็ได้นำผู้เชื่อจากเฟสสองถึงเฟสสามในแผนการพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อในพระคริสต์ ดู R.B.Thieme Jr. *การทนทุกข์ของคริสเตียน* (แปลและพิมพ์ปี ค.ศ. 2005) หน้า 45-57

บ้าง ในทำนองเดียวกัน คุณไม่สามารถดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และชีวิตฝ่ายเนื้อหนังในขณะเดียวกันได้ อย่างไรก็ตาม คุณจะไปได้เปลี่ยนจากสถานะหนึ่งไปยังอีกสถานะหนึ่งอย่างกะทันหัน นี่คือการอธิบายพื้นฐานของประสบการณ์คริสเตียน (experiential Christianity)

ในอีกด้านหนึ่ง *การเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ* เป็นสถานะที่มีหลายระดับ²⁵ ผู้เชื่อได้เติบโตอย่างทีละก้าว เสมือนกับการที่เด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ตามขั้นตอน ตอนที่คุณได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าช่วยให้รอด คุณก็กลายเป็นบุตรของพระเจ้า (กาลาเทีย 4:4-7) คำกรีกว่า *υιος* (วิโอส) หมายถึง “ลูกชายที่โตแล้ว” นี่คือนิยามของคุณ เป็นการที่คุณได้รับตำแหน่งในพระคริสต์ตลอดนิรันดร์ อย่างไรก็ตาม หากพูดถึงการเติบโตฝ่ายวิญญาณ (ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ) คุณยังเป็น *βρεφος* (เบร-ฟอส 1 เปโตร 2:2) ซึ่งหมายถึงทารกที่ยังไม่หย่านนม หากมีคนหนึ่งเพิ่งเชื่อในพระเยซูคริสต์ตอนอายุ 50 ปี เขาเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายร่างกาย แต่ก็เป็ทารกที่เพิ่งเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ ถ้าเขาได้รับประทานอาหารฝ่ายวิญญาณ (มัทธิว 4:4) ในไม่ช้าเขาจะกลายเป็นวัยรุ่นฝ่ายวิญญาณ ถ้าเขายังจะพัฒนาโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะมีวันหนึ่งที่เขาจะกลายเป็นผู้เชื่อที่โตสมบูรณ์แล้ว นี่เป็นหลักพื้นฐานอีกประการหนึ่งของประสบการณ์คริสเตียน

การเติบโตฝ่ายวิญญาณตามขั้นตอนเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับการที่ผู้เชื่อได้ดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณหรือฝ่ายเนื้อหนัง ไม่ว่าผู้เชื่อจะเป็นทารก ผู้ใหญ่ หรือ ผู้เชื่อที่โตแล้ว สถานะฝ่ายวิญญาณของเขาขึ้นอยู่กับการทำฝ่ายไหนกำลังควบคุมจิตใจของเขา ได้แก่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือ ธรรมชาติบาป การพลาดพลั้งเพียงชั่วคราวไม่ได้ทำให้ผู้เชื่อต้องเสียการ

25. ดู R.B.Thieme Jr. *The Divine Outlook of History*, 88-90; *Reversionism*

เติบโตฝ่ายวิญญาณไปในทันที แต่ผู้เชื่อต้องระวังให้ดีที่จะไม่อยู่นอกสัมพันธภาพกับพระเจ้าเป็นเวลานาน เขาจึงควรที่จะตั้งต้นใหม่กับพระเจ้าเร็วที่สุดหลังจากการกระทำบาป ยิ่งผู้เชื่อได้มีเวลาโดยอยู่ภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาก็ยิ่งมีโอกาสที่จะเรียนและประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งจะเร่งการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเขา

ในยุคคริสตจักรเราได้รับพระบัญชาซึ่งไม่มีในกฎบัญญัติของโมเสส คือ “จงประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (เอเฟซัส 5:18 เปรียบกับ มัทธิว 22:6-40; กาลาเทีย 5:22-23) การเชื่อฟังต่อพระบัญญัติใหม่นี้เป็นสิ่งจำเป็น หากจะกระทำตามพระบัญญัติสำคัญอีกข้อหนึ่ง กล่าวคือ “จงเติบโตขึ้นในพระคุณและความรู้ของพระเจ้า และพระผู้ช่วยของเรา คือพระเยซูคริสต์” (2 เปโตร 3:18 เปรียบกับ ยอห์น 16:12-15) หากคุณสามารถเข้าใจข้อบัญญัติสองประการนี้ชัดเจนแล้ว นั่นหมายความว่า คุณกำลังจะก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายวิญญาณของคุณแล้ว แต่ผู้ที่ไม่เข้าใจเรื่องนี้จะต้องสับสนและจะพบแต่ทางตันเสมอในชีวิตคริสเตียน

มีคริสเตียนหลายคนที่รับชีวิตนิรันดร์ แต่ยังไม่สำนึกในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณนี้ เพราะการคิดว่าตัวเองทำบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้ความรอดของเขาถูกยกเลิกไป ผู้เชื่อประเภทนี้เป็นผู้เชื่อที่กำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง และไม่เข้าใจหลักคำสอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรอดนิรันดร์ และไม่เข้าใจเรื่องธรรมชาติบาปในชีวิตของเขา เขายังไม่เข้าใจว่า จะไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งจะกระทำให้เขาต้องเสียความรอดไป ไม่มีการผิดพลาด หรือการกระทำบาปใดๆ ที่สามารถยกเลิกพระราชกิจการไถ่บาปซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำบนไม้กางเขน

คำถามสำคัญคือ คุณจะรู้ได้อย่างไรว่าคุณได้รับความรอดแล้ว คุณได้วางใจเชื่อในพระคริสต์ด้วยความเชื่ออย่างเดียว และในพระองค์เพียงผู้

เดียว ถ้าคุณเชื่ออย่างนั้นจริง คุณได้รับความรอดแล้ว! คุณจะรู้ได้อย่างไรว่าคุณกำลังดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง หรือฝ่ายวิญญาณ คุณได้ตั้งต้นใหม่กับพระเจ้าหรือยัง ถ้าคุณทำเช่นนั้นแล้ว คุณกำลังดำเนินฝ่ายวิญญาณ! การที่คุณจะรู้เห็นถึงความรอด และการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่你必须เรียนรู้ผ่านการศึกษาด้วยความเชื่อ คือ การที่คุณเชื่อในพระกิตติคุณและ หลักคำสอนพระคัมภีร์แห่งพระคำของพระเจ้าผ่านพันธกิจการสั่งสอนของพระผู้ช่วยของเรา คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ การศึกษาด้วยความเชื่อทำให้ฤทธิ์เดชแห่งพระองค์กลายเป็นความจริงในความคิดของคุณ

ในด้านฝ่ายวิญญาณ ความจริงนั้นไม่ใช่สิ่งที่คุณรู้สึก ไม่ใช่สิ่งที่คุณคิดเอาเอง ไม่ใช่สิ่งที่คุณเรียนมาทางประเพณีและวัฒนธรรม แต่เป็นหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สอนคุณต่างหาก

เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามที่ตามองเห็น

(2 โครินธ์ 5:7)

ด้วยเห็นแล้วว่าฤทธิ์เดชของพระองค์ ได้ให้สิ่งสารพัดแก่เรา ที่จะให้มีชีวิตและทางที่เป็นอย่างพระเจ้า โดยรู้จักพระองค์ผู้ได้ทรงเรียกเราให้ถึงสง่าราศีและคุณธรรม (2 เปโตร 1:3)

ภาคผนวก A

หลักคำสอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับ

ทูตสวรรค์ของ พระเยซูฮาวาห์

I. ทูตสวรรค์ของ พระเยซูฮาวาห์ คือ พระเยซูฮาวาห์ (ยาเวห์) (ปฐมกาล 16:7-13; 22:11-18; 31:11; 48:15,16; อพยพ 3:2 [เปรียบกับกิจการ 7:30-35] อพยพ 13:21; 14:19; ผู้วินิจฉัย 6:11-23)

II. ทูตสวรรค์ของ พระเยซูฮาวาห์ ถูกแยกออกจากพระเยซูฮาวาห์ (ปฐมกาล 24:7, 40; อพยพ 23:20; 32:34; กัณดารวิถี 20:16; 1 พงศ์สาวดาร 21:15-18; อีสยาห์ 63:9; เศคาริยาห์ 1:12, 13)

III. ทูตสวรรค์ของพระเยซูฮาวาห์ คือ บุคคลที่สองแห่งตรีเอกานุภาพ

ก. บุคคลที่สองคือ พระเจ้าผู้ซึ่งทรงประกฏต่อมนุษย์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ (ยอห์น 1:18; 6:46; 1 ทิโมธี 6:16; 1 ยอห์น 4:12)

ข. ทูตสวรรค์ของพระเยซูฮาวาห์ไม่ได้ประกฏอีกต่อไปหลังจากพระเยซูคริสต์ทรงเสด็จมายังโลกเป็นครั้งแรกนั้น

ค. ทั้งทูตสวรรค์ของพระเยซูฮาวาห์ และพระเยซูคริสต์ถูกทรงใช้เข้ามาในโลกโดยพระบิดา

ฅ. เนื่องจากทั้งพระบิดา และพระวิญญูณบรุษุทธิไม่ปรากฏต่อหน้ามนุษย์และด้วยเหตุผลว่า พระคริสต์ทรงปรากฏต่อหน้ามนุษย์แล้ว เราจึงสรุปได้ว่า พระคริสต์ทรงเป็นทูตสวรรค์ของพระเยซูฮาวาห์ และทรงเป็นบุคคลเดียวแห่งตรีเอกานุภาพซึ่งได้ปรากฏต่อมนุษย์ในสมัยพระคัมภีร์เดิม

ภาคผนวก B

หลักคำสอนพระคัมภีร์ เกี่ยวกับ
พันธกิจของ พระวิญญาณบริสุทธิ์

I. พันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์เดิม

ก. พันธกิจการบังเกิดใหม่

ข. การสวมทับ เพื่อให้ผู้เชื่อซึ่งถูกทรงเลือกให้ทำพันธกิจพิเศษจะสามารถกระทำหน้าที่ (ปฐมกาล 41:38; อพยพ 28:3; ผู้วินิจฉัย 3:10; 1 ซามูเอล 10:10) ในบางกรณีการสวมทับนี้จะถูกยึดขึ้นจากผู้นั้นเป็นการทรงตีสอนจากพระเจ้า (สดุดี 51:11)

II. พันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายในยุคคริสตจักร

ก. พันธกิจความรอด

1. กระทำให้ความเชื่อในพระคริสต์ของเราเกิดผลในการรับความรอด (efficacious grace) (เอเฟซัส 2:8-9)
2. การบังเกิดใหม่ (ยอห์น 3:1-16; ทิตัส 3:5)
3. การทรงบัพติศมา (กิจการ 1:5; 1 โครินธ์ 12:13; เอเฟซัส 4:5)
4. การทรงสถิตอยู่ภายในผู้เชื่อ (โรม 8:9; 1 โครินธ์ 6:19,20)
5. การทรงประทับตราผู้เชื่อ (2 โครินธ์ 1:22; เอเฟซัส 1:13; 4:30)
6. ทรงแจกจ่ายของประทานฝ่ายวิญญาณ (1 โครินธ์ 12:11)

ข. พันธกิจที่ทรงกระทำต่อผู้เชื่อหลังจากความรอดแล้ว คือการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้ผู้เชื่อดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ (เอเฟซัส 5:18)

1. การดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ และการดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังเป็นสองสถานะที่ไม่สามารถเข้ากันได้แม้แต่น้อย (mutually exclusive absolutes) (1 ยอห์น 3:4-9)
 2. การกระทำบาปทำให้เสียสถานะฝ่ายวิญญาณ การตั้งต้นใหม่ กระทำให้กลับมามีชีวิตฝ่ายวิญญาณอีกครั้ง (สุภาษิต 1:23; 1 ยอห์น 1:9)
 3. ผู้เชื่อเป็นบุตรโรหิตต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า และไม่อยู่ภายใต้โรหิตเผ่าเลวีอย่างเป็นทางการตามบัญญัติของโมเสส (โรม 8:2-4; 10:4; 13:8; กาลาเทีย 5:18)
 4. พระลักษณะของความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงถูกสร้างขึ้นมาภายในผู้เชื่อ (กาลาเทีย 4:19; 5:22, 23)
 5. อารมณ์ ความรู้สึก และการกระทำซึ่งผู้เชื่อกระทำจากพลังของตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ (โรม 16:17, 18; 2 โครินธ์ 6:11-12)
 6. เป้าหมายในการมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ
- ก. จะได้รับส่วนในสภาพของพระองค์ (2 เปโตร 1:4)
- ข. จะได้เลียนแบบของพระเจ้า (2 โครินธ์ 3:3; เอเฟซัส 5:1)
- ค. การถวายเกียรติแด่พระคริสต์ (ยอห์น 7:39; 16:14; 1 โครินธ์ 6:19, 20)
- ง. การบรรลุบัญญัติของโมเสส (โรม 8:24)
- ฉ. การศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อ (ยอห์น 14:26; 16:12-14; 1 โครินธ์ 2:9-16)

III. พันธกิจที่พระองค์ทรงกระทำต่อผู้ที่ไม่เชื่อ

- ก. ทรงยับยั้ง (2 เธสะโลนิกา 2:7)
- ข. ทรงให้สำนึกว่า 000 (ยอห์น 16:7-11)
- ค. ทรงกระทำให้งงเกิดใหม่ (ยอห์น 3:5)

ภาคผนวก C

40 สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อทุกคน ณ เวลารอด

(โดย 39 สิ่งนั้นพระเจ้าทรงประทานอย่างไม่มีวันยกเลิกหรือยึดคืน และมี 1 สิ่งที่พระเจ้ายึดคืนได้)

รวบรวมโดย ศ.จ. Lewis Sperry Chafer

ปรับปรุงโดย ศ.จ. R. B. Thieme Jr.

39 สิ่งซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อโดยไม่มีวันยึดคืน

(Thirty-Nine Irrevocable Absolutes)

I. ผู้เชื่อได้อาศัยอยู่ภายในแผนการนิรันดร์ของพระเจ้า (เข้าส่วนในอนาคตของพระคริสต์) ผู้เชื่อเป็นผู้ที่

ก. พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้า (กิจการ 2:23; โรม 8:39;

1 เปโตร 1:2

ข. รับการทรงเลือก (มัทธิว 22:14; โรม 8:33; โคลโลสี 3:12;

1 เธสะโลนิกา 1:4; ทิตัส 1:1; 1 เปโตร 1:2; 1 เปโตร 2:4)

ค. พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว (โรม 8:29-30; เอเฟซัส 1:5, 11)

ฅ. พระเจ้าทรงเรียก (1 เธสะโลนิกา 5:24)

- II. ผู้เชื่อได้กลับคืนดีกับพระเจ้า (กำแพงที่กีดกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ถูกรื้อถอน)²⁶
- ก. โดยพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:18-19; โครินธ์ 1:20)
- ข. ถึงพระเจ้า (โรม 5:10; 2 โครินธ์ 5:20; เอเฟซัส 2:14-17)
- III. ผู้เชื่อได้ถูกไถ่มา (จากตลาดทาสแห่งบาป)²⁷ โรม 3:24; โครินธ์ 1:14; 1 เปโตร 1:18)
- IV. ผู้เชื่อรับการยกเว้นจากการถูกพิพากษาลงโทษชั่ววินัย (ยอห์น 3:18; 5:24; โรม 8:1)
- V. บาปทุกประการได้รับการทรงพิพากษาลงโทษแล้วด้วยการตายฝ่ายวิญญาณของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน (โรม 4:25; เอเฟซัส 1:7; 1 เปโตร 2:24)
- VI. (propitiation) พระเจ้าทรงพอพระทัยกับการที่พระบุตรทรงไถ่บาปของเรา (โรม 3:25-26; 1 ยอห์น 2:2; 4:10)
- VII. ผู้เชื่อได้ตายต่อชีวิตเก่า (ธรรมชาติบาป) และรับชีวิตฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้า โดยผู้เชื่อได้
- ก. ถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ (โรม 6:6; กาลาเทีย 2:20)
- ข. ทรงตายกับพระคริสต์ (โรม 6:8; โครินธ์ 3:3; 1 เปโตร 2:24)

26. ดู R.B.Thieme Jr. *The Barrier* (1993)

27. ดู R.B.Thieme Jr. *Slave Market of Sin* (1994)

- ค. ถูกฝังศพรวมกับพระคริสต์ (โรม 6:4; โครินธ์ 2:12)
- ง. เป็นขึ้นจากความตายด้วยกันกับพระคริสต์ (โรม 6:4; 7:4; โครินธ์ 2:12; 3:1)
- VIII. ผู้เชื่อไม่ได้อยู่ภายใต้กฎธรรมบัญญัติของโมเสส โดยเขาได้
- ก. ตายจากกฎบัญญัติ (โรม 7:4)
- ข. ได้พ้นจากกฎธรรมบัญญัติ (โรม 6:14; 7:6; 2 โครินธ์ 3:6-11; กาลาเทีย 3:25)
- IX. ผู้เชื่อได้บังเกิดใหม่ (ยอห์น 13:10; 1 โครินธ์ 6:11; ทิตัส 3:5 ผู้เชื่อได้
- ก. บังเกิดใหม่ (ยอห์น 3:7; 1 เปโตร 1:23)
- ข. เป็นบุตร [ภายใต้สิทธิ์อำนาจและการดูแลของพระเจ้า] (โรม 8:16; กาลาเทีย 3:26)
- ค. บุตรชายของพระองค์ [คำว่า υιοι เป็นคำที่มักจะใช้กับบุตรที่โตแล้ว] ยอห์น 1:12; 2 โครินธ์ 6:18; 1 ยอห์น 3:2
- ง. เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ (2 โครินธ์ 5:17; กาลาเทีย 6:15; เอเฟซัส 2:10)
- X. พระเจ้าทรงรับผู้เชื่อเข้ามาเป็นบุตรบุญธรรม (โรม 8:15; 8:23 [มีไว้สำหรับอนาคต]; เอเฟซัส 1:5)
- XI. ผู้เชื่อกลายเป็นที่ยอมรับ (acceptable) โดยพระเจ้า (เอเฟซัส 1:6; 1 เปโตร 2:5) โดยผู้เชื่อนั้นได้

- ก. ได้รับความชอบธรรมจากพระองค์ ก็กลายเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ (โรม 3:22; 1 โครินธ์ 1:30; 2 โครินธ์ 5:21; พิลิปปี 3:9)
- ข. เป็นผู้บริสุทธิ์ในสายพระเนตรของพระเจ้า (1 โครินธ์ 1:30; 6:11)
- ค. พระองค์ทรงกระทำให้เราเป็นผู้สมบูรณ์แบบตลอดไปเป็นนิรันดร์
- ง. เราได้รับสิทธิที่จะเข้าส่วนในมรดกที่พระองค์ทรงแบ่งให้แก่ผู้เชื่อที่ประสบความสำเร็จ (โคโลสี 1:12)
- XII.** ผู้เชื่อถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยพระเจ้า (โรม 3:24; 5:1, 9; 8:30; 1 โครินธ์ 6:11; ทิตัส 3:7)
- XIII.** ผู้เชื่อสามารถใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้า (2 เปโตร 1:3)
- XIV.** ผู้เชื่อได้รับสัญญาดีใหม่ เป็นชาวสวรรค์ (ลูกา 10:20; เอเฟซัส 2:14-19; พิลิปปี 3:20)
- XV.** ผู้เชื่อได้พ้นจากอาณาจักรแห่งซาตาน (โคโลสี 1:13ก; 2:15)
- XVI.** ผู้เชื่อได้ถูกย้ายเข้ามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระเจ้า (โคโลสี 1:13ข)
- XVII.** ผู้เชื่อถูกตั้งอยู่บนรากฐานที่มั่นคง (1 โครินธ์ 3:11; 10:4; เอเฟซัส 2:20)
- XVIII.** ผู้เชื่อทุกคนเป็นของขวัญจากพระบิดาถึงพระคริสต์ (ยอห์น 10:29;

- 17:2, 6, 9, 11-12, 24)
- XIX.** โดยตำแหน่งในพระคริสต์ ผู้เชื่อได้พ้นจากอำนาจแห่งธรรมชาติบาปแล้ว (โรม 8:2; พิลิปปี 3:3; โคโลสี 2:11)
- XX.** พระเจ้าทรงแต่งตั้งผู้เชื่อทุกคนให้เป็นปุโรหิตต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ โดยเราเป็น
- ก. ปุโรหิตบริสุทธิ์ (1 เปโตร 2:5, 9)
- ข. ปุโรหิตแห่งราชวงศ์ของพระเจ้า (1 เปโตร 2:9; ยิวรณ์ 1:6)
- XXI.** ผู้เชื่อได้รับความมั่นคงนิรันดร์ (eternal security) ยอห์น 10:28-29; โรม 8:32, 38-39; กาลาเทีย 3:26; 2 ทิโมธี 2:13)
- XXII.** ผู้เชื่อรับสิทธิเข้าเฝ้าพระบิดา (โรม 5:2; เอเฟซัส 2:18; ฮีบรู 4:16; 10:19-20)
- XXIII.** ผู้เชื่อทุกคนได้รับการดูแล “ยิ่งมากกว่าอีก” โดยพระคุณพระเจ้า (โรม 5:9-10) เราได้
- ก. ได้รับความรักจากพระองค์ (เอเฟซัส 2:4; 5:2)
- ข. รับพระคุณจากพระองค์
1. ในความรอด (เอเฟซัส 2:8-9)
 2. ในการคุ้มครอง (โรม 5:2; 1 เปโตร 1:5)
 3. ในการรับใช้พระเจ้า (ยอห์น 17:18; เอเฟซัส 4:7)
 4. ในการสั่งสอน (ทิตัส 2:12)
- ค. รับฤทธิ์เดชจากพระองค์ (เอเฟซัส 1:19; พิลิปปี 1:13)

- ฅ. รับความสัจซื่อโดยพระองค์ (ฟิลิปปี 1:6; ฮีบรู 13:5ข)
- ง. รับสันติสุขจากพระองค์ (ยอห์น 14:27)
- จ. รับความชื่นใจนิรันดร์ (2 เธสะโลนิกา 2:16)
- ฉ. มีพระคริสต์ทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย

XXIV. ผู้เชื่อเป็นผู้รับมรดกโดยเป็นรัชทายาทของพระเจ้า และ ได้รับมรดกร่วมด้วยกับพระคริสต์ [เฉพาะผู้เชื่อที่รับสิทธิ] (โรม 8:17; เอเฟซัส 1:14, 18; โคลโลสี 3:24; ฮีบรู 9:15; 1 เปโตร 1:4)

XXV. ผู้เชื่อทุกคนได้รับตำแหน่งใหม่ในพระคริสต์ (เอเฟซัส 2:6) เราเป็น

- ก. คู่ชีวิตกันกับพระคริสต์ (โคลโลสี 3:4)
- ข. คู่รวมรับใช้พระเจ้ายกกับพระคริสต์ (1 โครินธ์ 1:9)
 1. ผู้ร่วมงานกับพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:9; 2 โครินธ์ 6:1)
 2. ผู้ปฏิบัติพันธสัญญาใหม่ (2 โครินธ์ 3:6)
 3. เอกอัครราชทูต (2 โครินธ์ 5:20)
 4. หนังสือของพระคริสต์ ซึ่งมีชีวิตอยู่ (2 โครินธ์ 3:3)
 5. ผู้รับใช้พระเจ้า (2 โครินธ์ 6:4)

XXVI. ผู้เชื่อรับชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:15; 10:28; 20:31; 1 ยอห์น 5:11-12)

XXVII. ผู้เชื่อเป็น “สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ทางฝ่ายวิญญาณ” (*a new spiritual species*) (2 โครินธ์ 5:17)

XXVIII. ผู้เชื่อเป็นความสว่างในองค์พระผู้เป็นเจ้า (เป็นผู้มีบทบาทในสงครามระหว่างพระเจ้ากับฝ่ายซาตาน²⁸) (เอเฟซัส 5:8; 1 เธสะโลนิกา 5:4-5)

XXIX. ผู้เชื่อได้เป็นหนึ่งในหนึ่งเดียวกับพระบิดา พระบุตร และ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เชื่อได้

ก. อยู่ในพระเจ้า (1 เธสะโลนิกา 1:1; เปรียบกับคำว่า “พระเจ้าในคุณ” ของเอเฟซัส 4:6)

ข. อยู่ในพระคริสต์ (ยอห์น 14:20; เปรียบกับ “พระคริสต์ในคุณ” ของโคลโลสี 1:27)

1. ได้เข้าเป็นกายอันเดียวกันกับพระองค์ (1 โครินธ์ 12:13)
 2. เป็นกิ่งของเถาองุ่น (ยอห์น 15:5)
 3. เป็นศิลาของอาคารพระนิเวศ (เอเฟซัส 2:21-22; 1 เปโตร 2:5)
 4. เป็นแกะในฝูงแกะของพระองค์ (ยอห์น 10:27-29)
 5. เป็นส่วนหนึ่งของเจ้าสาวของพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:25-27; วิวรรณ์ 19:6-8; 21:9)
 6. เป็นบุโรหิตในอาณาจักรแห่งบุโรหิต (1 เปโตร 2:9)
- ค. ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:9; พระวิญญาณในคุณ)

XXX. ผู้เชื่อทุกคนได้รับประโยชน์จากพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

28. ภาษาอังกฤษเรียกว่า the angelic conflict ดู R.B.Thieme Jr. *Anti-Semitism* (1991) หน้า 11-13, 94-99, 101-102, 110-113

โดยได้

- ก. “บังเกิดโดยพระวิญญาณ” (ยอห์น 3:5-8)
- ข. รับการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ (กิจการ 1:5; 1 โครินธ์ 12:13)
- ค. รับการทรงสถิตด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 7:39; โรม 5:5; 8:9; 1 โครินธ์ 3:16; 6:19; กาลาเทีย 4:6; 1 ยอห์น 3:24)
- ฅ. ถูกการประทับตราโดย พระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 โครินธ์ 1:22; เอเฟซัส 4:30)
- ง. ได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณ เพื่อที่จะรับใช้พระเจ้า (1 โครินธ์ 12:11, 27-31; 13:1-2)

XXXI. ผู้เชื่อได้รับสง่าราศี (โรม 8:30)

XXXII. ผู้เชื่อได้ครบบริบูรณ์ในพระคริสต์ (โคโลสี 2:10)

XXXIII. ผู้เชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์พระพรที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับผู้เชื่อตั้งแต่อดีตกาล (เอเฟซัส 1:3)

XXXIV. ผู้เชื่อได้รับวิญญาณของมนุษย์ (เป็นองค์ประกอบจำเป็น เพื่อที่จะให้ผู้เชื่อสามารถปฏิบัติตามปฏิบัติการ Z ร่วมกับองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์) (โรม 8:16; 1 โครินธ์ 2:12; 2 โครินธ์ 7:13; 1 เธสะโลนิกา 5:23)

XXXV. ความบาปส่วนตัวและความละเมิดถูกลบล้างโดยพระเจ้าทุกประการ²⁹ (อิสยาห์ 43:25; 44:22)

XXXVI. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรับรองความรอดของผู้เชื่อด้วยการผินผองตราไว้ด้วยพระองค์ (เอเฟซัส 1:13)

XXXVII. ผู้เชื่อมีการรับรองว่าจะได้รับกายนิรันดร์ (1 โครินธ์ 15:40-54)

XXXVIII. ผู้เชื่อได้รับผลประโยชน์จากการลบล้างบาป ซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำให้มนุษย์ทุกคน (unlimited atonement) (2 โครินธ์ 5:14-15, 19; 1 ทิโมธี 2:6; 4:10; ทิตัส 2:11; ฮีบรู 2:9; 2 เปโตร 2:1; 1 ยอห์น 2:2)

XXXIX. ผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรมีสิทธิและโอกาสเท่าเทียมกับผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรทุกคน (โรม 12:3; เอเฟซัส 3:16-19)

สิ่งเดียวซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อโดยสามารถยึดคืน

(One Revocable Asset)

XL. ผู้เชื่อได้รับการ ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ณ เวลารอด (กาลาเทีย 3:3)

การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี้ถูกยึดคืนตอนที่ผู้เชื่อกระทำบาป พอเขาได้ตั้งต้นใหม่กับพระบิดา ก็จะได้รับ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ อีกครั้งหนึ่ง

29. ดู R.B.Thieme Jr. *Reversionism*

อักษรนุกรมข้อพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิม

ปฐมกาล	
5:3.....2	6:11-23.....51
16:7-13.....51	
22:11-18.....51	1 สามูเอล
24:7.....51	10:10.....52
24:40.....51	
31:11-13.....51	1 พงศ์กษัตริย์
41:38.....52	17.....20
48:15.....51	18.....20
48:16.....51	18:40.....13
	19.....13
อพยพ	19:1.....13
3:2.....51	19:2.....14
3:14.....21	19:3, 4.....15
13:21.....51	19:5-7.....17
14:19.....51	19:8, 9.....18
23:20.....51	19:10.....19, 20
25:8.....5	19:11.....22
28:3.....52	19:12.....22
32:34.....51	
	2 พงศ์กษัตริย์
กันดารวิถี	2:9.....13
20:16.....51	
	1 พงศาวดาร
ผู้วินิจฉัย	21:15-18.....51
3:10.....52	

สดุดี	42:133
32:5.....12	43:25.....63
51:3.....12	44:22.....63
51:11.....52	63:9.....51
51:11ข.....12	64:6.....2
สุภาษิต	เยเรมีย์
1:23.....52	15:16.....39
23:7.....39	
	เศคาริยาห์
อิสยาห์	1:12, 13.....51
41:10.....18	4:6ข22

พระคัมภีร์ใหม่

มัทธิว	ยอห์น
4:1ก.....33	1:12.....57
4:4.....47	1:18.....51
5:1724	3:1-16.....52
5:22-23.....33	3:5-8.....62
12:14-32.....45	3:7.....57
12:28.....33	3:15.....60
22:6-40.....48	3:18.....56
22:14.....55	5:24.....56
22:21.....28	6:46.....51
	7:39.....42, 53, 62
ลูกา	10:27-29.....61
10:20.....58	10:28.....60

10:28-29.....59	โรม
10:29.....58	3:22.....58
13:10.....57	3:24.....56, 58
14:6.....11	3:25.....27
14:20.....61	3:25-26.....56
14:26.....7, 53	4:3.....10
14:27.....60	4:17-21.....12
15:5.....61	4:25.....56
15:26.....33	5:1.....58
16:7.....34, 42	5:2.....59
16:12-14.....53	5:5.....62
16:12-15.....48	5:9.....61
16:13.....7, 34	5:9-10.....59
16:14.....42, 53	5:10.....56
17:2.....58	5:12.....2
17:6.....58	6:4.....57
17:9.....58	7:4.....57
17:11-12.....58	6:14.....57
17:18.....59	7:6.....57
17:24.....58	7:4.....57
20:31.....60	6:6.....2, 56
	6:8.....56
กิจการ	6:14.....29
1:5.....52, 62	6:23.....10
2:23.....55	7:5.....2
5:1-10.....45	7:7.....2
7:30-35.....51	7:18.....2
7:51.....45	7:13.....2
16:31ข.....9	7:15.....43

บทที่ 8.....38	3:16.....62
8:1.....56	6:11.....58
8:2.....31, 34, 59	6:19.....62
8:2-4.....53	10:4.....58
8:3, 4.....32	5:7.....27
8:9.....5, 52, 61, 62	6:11.....57, 58
8:15.....57	6:19.....5
8:16.....57, 62	6:19, 20.....52, 53
8:17.....60	6:20ข.....43
8:23.....57	12:13.....62
8:24.....53	12:11.....62
8:29-30.....55	12:11, 13.....52
8:30.....58, 62	12:13.....61
8:32.....59	12:27-31.....62
โรม 8:33.....55	13:1-2.....62
8:38-39.....59	15:40-54.....63
8:39.....55	
10:4.....29, 53	2 โครินธ์
12:3.....63	1:22.....52, 62
13:8.....53	3:3.....60
16:17, 18.....53	3:6.....60
	3:6-11.....57
1 โครินธ์	5:7.....49
1:9.....60	5:14-15, 19.....63
3:9.....60	5:17.....57, 60
1:30.....58	5:18-19.....56
2:9-16.....53	5:20.....56, 60
2:12.....62	
3:11.....58	

5:21.....	58	1:14.....	60
6:1.....	60	1:18.....	60
6:4.....	60	1:19.....	59
6:11-12.....	53	2:3.....	2
6:18.....	57	2:4.....	59
7:13.....	62	2:6.....	60
9:7.....	45	2:8-9.....	52, 59
		2:10.....	57
กาลาเทีย		2:14-17.....	56
2:20.....	56	2:14-19.....	58
3:3.....	63	2:18.....	59
3:25.....	57	2:20.....	58
3:26.....	57, 59	2:21, 22.....	61
4:6.....	62	3:14.....	39, 40
4:19.....	41, 53	3:16.....	39
5:16.....	2, 7, 36	3:16-19.....	63
5:18.....	29, 53	3:17.....	40
5:19-21.....	3	4:5.....	52
5:22-23.....	8, 29, 48, 53	4:6.....	61
6:15.....	57	4:7.....	59
		4:22.....	2
เอเฟซัส		4:30.....	44, 46, 52, 62
1:3.....	11, 62	5:1.....	53
1:5.....	55, 57	5:2.....	59
1:6.....	9, 57	5:8.....	61
1:7.....	56	5:14, 15.....	35
1:11.....	55	5:16, 17.....	36
1:13.....	52, 63	5:18.....	5, 37, 38, 48, 52
		5:25- 27.....	61

5:25- 27.....	62	5:4-5.....	62
		5:19.....	45, 47
ฟิลิปปี		5:23.....	63
1:6.....	61	5:24.....	56
1:13.....	60		
1:20.....	42	2 เศษ โลกิกา	
3:3.....	60	2:6.....	64
3:9.....	59	2:16.....	61
3:20.....	59	4:10.....	64
โคโลสี		1 ทิโมธี	
1:12.....	59	6:16.....	52
1:13.....	59		
1:14.....	57	2 ทิโมธี	
1:20.....	57	2:13.....	60
1:27.....	62		
2:10.....	63	ทิตัส	
2:11.....	60	1:1.....	56
2:12.....	58	2:11.....	64
2:15.....	59	2:12.....	60
3:1.....	58	3:5.....	53, 58
3:3.....	57	3:7.....	59
3:4.....	61		
3:12.....	56	ฮีบรู	
3:24.....	61	1:3.....	10
		2:9.....	64
1 เศษ โลกิกา		4:16.....	60
1:1.....	62	5:6.....	27
1:4.....	56	6:1.....	3
		9:1-28.....	26

9:4.....26	1:4.....60
10:1.....25, 27	1:5.....59
10:19-20.....59	1:18.....56
10:20.....26	1:23.....57
13:5ข.....60	2:2.....47
	2:4.....55
ยากอบ	2:5.....57, 61, 30
5:17-	2:9.....30, 59, 61
18.....12	2:24.....56
1 ยอห์น	2 เปโตร
1:7.....46	1:3.....11, 49, 58
1:9.....8, 35, 38, 44, 53	1:4.....53
2:2.....56, 63	2:1.....63
2:10.....46	3:3.....53
3:2.....57	3:18.....48
3:4-9.....53	
3:24.....62	วิวรณ์
3:49.....46	1:6.....30, 59
4:10.....56	5:10.....30
4:12.....51	19:6-8.....61
5:11-12.....60	20:6.....30
5:16.....46	21:9.....61
1 เปโตร	
1:2.....55	

การศึกษาพระคัมภีร์

หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นใจความของคำสอนที่มาจากโดยการตีความหมายพระคัมภีร์ตามตัวอักษร เป็นมาตรการของความจริงฝ่ายวิญญาณ และจำเป็นสำหรับการเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ (มัทธิว 4:4)

หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (สดุดี 138:2) พระเจ้าทรงบัญชาให้คริสเตียนทุกคนเปลี่ยนความคิดเดิมให้เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ (โรม 12:2) การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เชื่อเรียน และประยุกต์พระคำของพระเจ้ามาใช้ในชีวิต (2 โครินธ์ 4:16; เอเฟซัส 4:23)

หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติม (หรือสิ่งหนังสือ, CD หรือ DVD เป็นภาษาอังกฤษ) คุณสามารถติดต่อได้ที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries
P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829
หรือดูเว็บไซต์ที่
www.rbthieme.org

ถ้าคุณต้องการรับหนังสือเพิ่มเติม (ภาษาไทย) กรุณาติดต่อที่:

ตู้ ปณ. 319 ปณจ. เชียงใหม่ 50000

หรือเชิญแวะชมเว็บไซต์:

www.maxklein.org